

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ 1^Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Παρουσία του Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος **κ. Ἱερωνύμου Β'**, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σταγῶν καὶ Μετεώρων **κ. Σεραφεῖμ**, Λαρίσης & Τυρνάβου **κ. Ἰγνατίου**, Ἐλασσῶνος **κ. Χαρίτωνος**, Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων **κ. Τιμοθέου**, Τρίκκης & Σταγῶν **κ. Χρυσσοτόμου**, Δημητριάδος & Ἀλμυροῦ **κ. Ἰγνατίου**, Βελεστίνου **κ. Δαμασκηνοῦ** καὶ περίπου 400 Κληρικῶν ἀπὸ ὅλες τὶς Θεσσαλικὲς Ἱερές Μητροπόλεις, πραγματοποιήθηκε (23/5) στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας ἡ 1^η Πανθεσσαλικὴ Ἱερατικὴ Σύναξη, μὲ κεντρικὸ θέμα «Ὁ Ὁρθόδοξος Κληρικός: ποιμένας καὶ λειτουργὸς στὸ σύγχρονο κόσμος».

Μετά τὴν ἐναρκτήρια δέση, τὴν Σύναξη προσφώνησε ὁ φιλοξενῶν Μητροπολίτης Δημητριάδος **κ. Ἰγνάπιος**, ὁ ὁποῖος χαρακτήρισε τὴν σημερινὴ ἡμέρα «πολύ σημαντικὴ γιὰ τὴν Θεσσαλία, γιὰ συγκεκριμένους λόγους: Εἶναι μιὰ σύναξη-συνάντηση, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καρπὸ τῆς Ἐκκλησίας πού διαλέγεται ὄχι μόνο μὲ τὸν λαὸ τῆς καὶ τοὺς ἐκτός αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τὴν διακονοῦν. Καὶ εἶστε ἐσεῖς αὐτὸς, Μακαριώτατε, ὁ ὁποῖος μᾶς δίδετε αὐτὴ τὴν γραμμὴ, αὐτὴ τὴν διάθεση νὰ ἀγαλλόμεθα πνευματικὰ γιὰ τὸ ὅτι μπορούμε ὄχι μόνο σὲ Συνοδικό, ἀλλὰ καὶ σὲ περιφερειακό

ἐπίπεδο νὰ συναντώμεθα, γιὰ νὰ ἀντικρίσουμε ὁ ἕνας τὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου, γιὰ νὰ ὑπενθυμίσουμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο ὅτι ὅλα βρίσκονται σπὴν ἐνότητα καὶ τὴν κοινωνία τῶν προσώπων, σπὴν εὐλογημένη ἀγάπη καὶ συνεννόηση, ἡ ὁποία ὑπάρχει στοὺς Ἱεπισκόπους ἐν γένει, ἀλλὰ καὶ εἰδικότερα στοὺς Ἱεπισκόπους τῆς Θεσσαλίας...».

Εἶναι πολὺ σημαντικὴ αὐτὴ ἡ ἡμέρα «γιὰ τὸν πρόσθετο λόγο ὅτι εἶναι μαζί μας κληρικοί, πού ἀγωνίζονται νὰ καταθέσουν τὴν ὀρθόδοξη μαρτυρία καθημερινὰ στὸν λαὸ μας...».

Εἶναι πολὺ σημαντικὴ ἡ ἡμέρα αὐτὴ γιὰ τὴν Θεσσαλία, «διότι καὶ οἱ Μητροπολίτες καὶ οἱ κληρικοί δὲν ἐκπροσωποῦν τὸ σῶμα τῆς τοπικῆς τους Ἐκκλησίας μόνο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἱστορία καὶ τὴν παράδοση τῆς κάθε Μητροπόλεως...».

Εἶναι πολὺ σημαντικὴ ἡ ἡμέρα αὐτὴ γιὰ τὴν Θεσσαλία, «διότι σ' αὐτὴν τὴν συνάντηση ἔχουμε μιὰ ἐπιπλέον φανέρωση τῆς «ἐν ἡμῖν ἐλπίδος». Καὶ ἡ ἐλπίδα ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν ὑπέρβαση τῆς διασπάσεως, τὴν ὁποία ὁ κόσμος μας βιώνει...».

Ὁ κ. Ἰγνάπιος καλωσόρισε ἅπαντες καὶ εὐχαρίστησε θερμὰ

Συνέχεια στί σελ. 6.

Ἀντιαιρετικά

Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ

Εἶναι ἓνα παραθηρσκευτικό σύστημα διδασκαλιῶν, πού ἀναφέρεται σέ ἀπόκρυφα -ἄγνωστα- πράγματα, ὅπως ὑποστηρίζει σέ ἀπόκρυφες ἄλλες πραγματικότητες, πού δέν μποροῦν νά ἐρμηνευτοῦν μέ τούς νόμους πού γνωρίζουμε, πού δέν μποροῦν νά ἀνακαλυφθοῦν καί νά προσδιοριστοῦν μέ βάση τήν ἐπιστημονική σκέψη καί μέθοδο (παρατήρηση -πείραμα- μαθηματικός ὑπολογισμός), πού δέν εἶναι προσιτά «στούς ἀμύητους», ἀλλά μποροῦν νά ἐρμηνευτοῦν ἀπό ἐκείνους πού κατέχουν τήν «πρωταρχική Παράδοση» ἢ τήν «Μυστική Διδασκαλία».

Σύμφωνα μέ ἀποκρυφιστικά κείμενα, «Ἀποκρυφισμός εἶναι ἡ διδασκαλία καί ἡ ὕπαρξις μιᾶς παγκόσμιας Ἀδελφότητας καί Ἱεραρχίας, ὑφισταμένης ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας ἀπό καταβολῆς κόσμου, ἀποτελουμένης ἀπό ἄνδρας καί γυναῖκας ἐπιτελέσαντας τόν ἐπὶ τῆς Γῆς προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις συνίσταται εἰς τήν ἀπαλλαγὴν τῶν δεσμῶν τοῦ τροχοῦ, τῶν γεννήσεων καί τῶν θανάτων, καί οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς προβιωτάς τῶν κατόρθωσαν νά φθάσουν εἰς τὰ τελικά πεπερωμένα κάθε ἀνεξαίρετως ἀνθρώπου, καταστάντες «υἱοὶ Θεοῦ» ἢ ἐπίγειοι Θεοί, ἢ Θεῖοι ἄνδρες ἢ Ἅγιοι Θαυματουργοί. Τά μέλη τῆς ἀδελφότητος ταύτης εἶναι κατ' ἀνάγκην πάνσοφα καί παντοδύναμα» (Ἀποκρυφισμός-Θεοσοφία, Α.Φ. ΧΑΛΑ, Βιβλιοθήκη Νέας Ἐποχῆς, Ἀθήναι 1977, σελ.1).

Τά ἄτομα αὐτῆς τῆς ομάδας ἀποτελοῦν τήν παγκόσμια «Λευκή Ἀδελφότητα». Θεωροῦν τούς ἑαυτούς τους ὡς ἐπίγειους «Θεούς», ἀφοῦ ἔχουν, δῆθεν, ἄμεση σχέση μέ τήν μία συμπαντική Ἀρχή τόν Θεό. Ἄρα, ἔχουν ἀπόλυτη γνώση τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου καί μέ παρεμβάσεις τους προσδιορίζουν, σέ κρίσιμες περιόδους, τήν πορεία τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου καί γενικά τήν τύχη τῆς ἀνθρωπότητας. Ὅποτε, ὁ μοναδικός σκοπός τῆς ἀνθρωπότητας εἶναι νά ὀδηγηθεῖ ἀπό

αὐτούς τούς αὐτόκλητους «Θεούς», τούς Γκουρού (τούς διδασκάλους τῆς Γιόγκα καί τοῦ Διαλογισμοῦ), μέσα ἀπό ἀποκρυφιστικές μεθόδους, σέ ἓνα ἔνδοξο τέλος. Ἡ ἔδρα τῆς «Λευκῆς Ἀδελφότητος» βρίσκεται στήν κεντρική Ἀσία «σέ ἀπροσπέλαστες γιά τούς βέβηλους περιοχές».

Ὁ Ἀποκρυφισμός εἶναι ἓνα σύστημα αὐτοθέωσης τοῦ ἀνθρώπου. Ὑποστηρίζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἂν γνωρίσει τίς ἀπόκρυφες δυνάμεις τοῦ πνεύματος πού κρύβει μέσα του, μπορεῖ νά γίνει ἐπίγειος Θεός. Ὅποιος πέτυχε νά φθάσει στήν κατάσταση τοῦ Θεουργοῦ ἢ Μάγου, ἔφθασε στήν τελειότητα, ἔχει ἐνωθεῖ μέ τήν ψυχή τοῦ Παντός, μέ τήν ἀπρόσωπη Συμπαντική Ἀρχή, ἔχει ἀνακαλύψει τό μυστικό τῆς ἀθανασίας. Ἔτσι, φθάνει στή «διεύρυνση τῆς συνείδησης» στήν «αὐτοεξέλιξη», στήν «ἐναρμόνιση μέ τήν παγκόσμια ὑπερσυνειδητότητα, γίνεται «ἐκλεκτός» καί ὑπεράνθρωπος», ξεφεύγει ἀπό τήν πραγματικότητα αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί ἔρχεται, δῆθεν, σέ ἐπαφή μέ τὰ ἀόρατα. Αὐτό τό δρόμο ἀκολούθησε καί ὁ Χριστός, ὡς ἀπλός ἄνθρωπος, καί ἔγινε Θεός μέ θαυματουργικές ἰκανότητες, νικώντας τό θάνατο.

Ἡ ἱστορική ἀρχή τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ εἶναι ἡ ἐλληνιστική Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἤκμασε ὁ συγκρητισμός καί κυκλοφόρησαν τά «Ἑρμητικά κείμενα» τοῦ μυθικοῦ προσώπου Ἑρμῆ τοῦ Τρισημέστου τοῦ Αἰγυπτιακοῦ θεοῦ Θώθ. Στό κῶρο τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ δραστηριοποιοῦνται ομάδες ἐσωτερισμοῦ, ψυχολατρεῖες, σατανιστές, νεο-εἰδωλολατρικές, ἀστρολογικές, οὐφολογικές, πνευματιστικές, μαγικές καί μαντικές. Κυριότερες προεκτάσεις τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ εἶναι ἡ ἀλχημεία καί ἡ ἀστρολογία, καθώς καί ομάδες τῆς λεγόμενης «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου».

Ὁ Ἀποκρυφισμός εἶναι σέ πλήρη ἀντίθεση μέ τό Χριστιανισμό, πού διδάσκει, ὅτι ὑπάρχει ζωντανός, προσωπικός, ἄκτιστος καί αἰώνιος Τριαδικός Θεός, πού φανερώθηκε τό μυστήριό Του στόν κόσμο ἀπό τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, μέ τήν ἀγαπητή Χάρη, τή θυσία καί τήν Ἀνάστασή Του, ἔσωσε τόν ἄνθρωπο ἀπό τὰ δεσμά τοῦ Διαβόλου, τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου καί τοῦ χαρίζει σωματική ἀνάσταση καί αἰώνια ζωή στόν Παράδεισο, τόν θεοποιεῖ «κατά χάριν», ἂν ἐνωθεῖ μαζί του, μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία Του. •

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Κολλᾶς, Ἱεροκήρυξ

Ἀποκρυφισμός, ἐναλλακτικές θεραπείες καί Χιλιασμός

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

Η 7η Γενική Ἱεραρχική Σύναξη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος πραγματοποιήθηκε (12/4) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, μέ θέμα τόν Ἀποκρυφισμό καί τίς λεγόμενες «Ἐναλλακτικές θεραπείες».

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. **Ἰωάννης Μπλιώνης**, Καθηγητής Πληροφορικής, Γραμματέας Π.Ε.Γ., μέ θέμα «Ἀποκρυφισμός-Ἐσωτερισμός καί Ὁρθόδοξη ἀντιμετώπιση».

Ὁ ὁμιλητής βασίστηκε σέ κείμενο παλαιότερης ὁμιλίας τοῦ π. Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη (ὅπως ὁ ἴδιος ζήτησε νά διευκρινιστεῖ) καί δίνοντας τόν ὀρισμό τοῦ «Ἐσωτερισμοῦ», ἐπεσήμανε ὅτι «Ἐσωτερισμός καλεῖται ἡ βαθύτερα γνώσις τῆς ἀληθείας πού περικλείουν τά ἱερά βιβλία, τά σύμβολα καί οἱ μῦθοι διαφόρων θρησκειῶν, ὅπως ὁ Χριστιανισμός, ὁ Ἰνδουισμός, ὁ Ἰουδαϊσμός, ὁ Ταοϊσμός καί Νεοταοϊσμός, ὁ Μοναστικός Σουτρισμός, ὁ Σικισμός κ.ἄ...».

Σχετικά μέ τὰ «πιστεύω» τοῦ Ἐσωτερισμοῦ, τόνισε ὅτι «ὅπως ὁμολογεῖται ἀπό τούς ἴδιους τούς ἐσωτεριστές-ἀποκρυφιστές, ἡ μήτρα πού γέννησε ὅλες αὐτές τίς σχολές εἶναι ἡ ἐβραϊκή Καμπάλα...». Τήν ἴδια στιγμή «ἡ Θεοσοφία διακηρύσσει ὅτι καμία θρησκεία δέν εἶναι πάνω ἀπό τήν ἀλήθεια», ὅμως, συγχρόνως δέχεται ὅτι «ἡ Θεοσοφία εἶναι ἡ ἀλήθεια ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναπαύονται ὅλα τα θρησκευτά, συνεπῶς ἡ «ἀλήθεια»

ταυτίζεται μέ τή Θεοσοφία!... ὅποιος δέν ἀποδέχεται αὐτό τό δόγμα χαρακτηρίζεται φανατικός καί φονταμενταλιστής...».

Ὁλοκληρώνοντας τήν εἰσήγησή του, ἀναφέρθηκε στά αἷτια τῆς ἐξάπλωσης τοῦ φαινομένου, ἐπισημαίνοντας: «Ὅπως ἦδη ἔχει ἀναλυθεῖ, ὁ βασικός ἔνοχος εἶναι ἡ λεγομένη θρησκεία τῆς ἐκκοσμικεύσεως, δηλ. τό γεγονός τῆς διαψεύσεως (εὐτυχῶς) τῶν μεταφυσικῆς τάξεως ἐλπίδων πού βάσισε ὁ ἄνθρωπος στήν ἐπιστήμη, τεχνολογία καί οικονομία, ὅτι δηλ. ὁ μόνος του -χωρίς Θεό- θά δημιουργοῦσε ἓναν Παράδεισο στόν κόσμο. Αὐτή ἡ διάψευση ἔκανε ἄλλους νά στραφοῦν σέ μία «ἰδιωτική θρησκευτικότητα», πού τροφοδοτεῖ τή «θρησκεία τῶν πελατῶν» τοῦ ἐσωτερισμοῦ, καί ἄλλους νά στραφοῦν στήν Ἰνδία, στό Θιβέτ ἢ καί στούς ἰμάμηδες τοῦ Ἰσλάμ -σέ ὅ,τι ἐξωτικό καί «μεταφυσικό»- γιατί αὐτό εἶχε στερηθεῖ ὁ δυτικός ἄνθρωπος, ὁ θρημμένος μέ τίς ιδέες καί ἀξίες τοῦ μοντερνισμοῦ (νεωτερικότητας) μετά τή Γαλλική ἐπανάσταση...». Ὁλοκλήρωσε δέ μέ τήν εὐθύνη ἡμῶν τῶν Ὁρθόδοξων: «Ἐδῶ θά πρέπει νά ἐπισημάνουμε τό πόσο οὐσιαστικό εἶναι νά προβάλλουμε τήν ἀντίληψη τοῦ στοργικοῦ Θεοῦ-πατέρα, ἔτσι ὅπως τόν βιώνει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας. Σ' αὐτήν τή συνάφεια πρέπει νά τονίσουμε τή μεγάλη σημασία τῆς Ὁρθόδοξου κατκήσεως τοῦ λαοῦ μας. Θά πρέπει ὁ ὀρθόδοξος πιστός νά εἶναι σέ θέση νά διακρίνει ὅτι ἄλλο ἐννοοῦν οἱ

εσωτεριστές, όταν μιλούσαν για «στροφή προς τα μέσα», και άλλο έννοιη ή Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μιλώντας για τὸν ἕσω ἄνθρωπο καὶ γιὰ τὴν εσωτερικὴ ἐργασία. Ἐμᾶς τοὺς Ὁρθόδοξους ἡ εσωτερικὴ ἐργασία καὶ προσευχὴ μᾶς ὀδηγοῦν στὸ νὰ δοῦμε τὴν ἀμαυρωθεῖσα θεῖα εἰκόνα μέσα μας καὶ νὰ μετανοήσουμε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Ἐνῶ ὁ εσωτεριστὴς πιστεύει ὅτι στρεφόμενος πρὸς τὰ μέσα θὰ βρεῖ τὸν Ἄνωτερο (δὴλ. θεϊκὸ) Ἐαυτό, ὁ εσωτεριστὴς -ἀποκρυφιστὴς- νεοεποχίτης πιστεύει ὅτι μὲ τὴν τεχνικὴ τοῦ διαλογισμοῦ θὰ ἀνακαλύψει τὴν θεϊκὴ οὐσία καὶ θὰ αὐτοθεωθεῖ, ἐνῶ ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι προσπαθοῦμε νὰ φθάσουμε σπὴν κατὰ χάριν θέωση σὲ κοινωνία ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς μὲ τὸν μόνον ἅγιο ἀπὸ τῆ φύση Τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ...».

Ἐπόμενος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Μελέτιος Σιάθης**, Ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Βαρβάρας Πατισίων, μὲ θέμα «Ἐναλλακτικὲς «θεραπείες». Εἶναι ὄντως θεραπείες»;

Ὁ π. Μελέτιος ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ ἄνθρωπος πόνος καὶ ἡ ἀσθένεια ὑπῆρξε πάντα ἓνα φαινόμενο σπὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, πού εἴχε πολυμεροῦς προσέγγιση καὶ ἐρμηνεία, μὲ κύριο παράγοντα, φυσικὰ, ἀντιμετώπισή του τὴν ἰατρικὴ Ἐπιστήμη. Τὸ πλῆθος τῶν παραμέτρων μὲ τὶς ὁποῖες σχετίζεται τὸ πρόβλημα τῆς ἀσθένειας, ὑπῆρξε ἡ ἀφορμὴ, ὥστε τὶς τελευταῖες δεκαετίες, πλῆθος ἀποκρυφιστικῶν, εσωτεριστικῶν, γκουρούιστικῶν κ.ἄ. ομάδων νὰ ἐμπλέκουν μέσα στὶς διδασκαλίες τους καὶ θέματα πού ἀφοροῦν τὴν υγεία. Στὰ πλαίσια αὐτά, διαφημίζονται καὶ προωθοῦνται ἀπὸ τὶς ὁμάδες αὐτὲς διάφορες «θεραπευτικὲς μέθοδοι», πού δὲν ἔχουν καμμία ἀπολύτως ἐπιστημονικὴ βάση.

Ὁ ὁμιλητὴς τόνισε ὅτι «οἱ λεγόμενες «Ἐναλλακτικὲς θεραπείες» ἀποτελοῦν τὴν ἐφαρμογή, στὸ κῶρο τῆς υγείας, τῶν κοσμοθεωριακῶν ἀντιλήψεων τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἡ «Νέα Ἐποχή» ἔχει δική της δοξασία περὶ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι μιά παγκόσμια Ἐνέργεια, πού δὲν εἶναι ἕξω ἀπὸ τὸν κόσμο - τὸ Σύμπαν καὶ τὸν ἄνθρωπο. Ἐτσι, Θεὸς -ἄνθρωπος- κόσμος ταυτίζονται, ὅλα εἶναι ἓνα, «Ἐν τὸ Πᾶν». Μὲ βάση αὐτὴ τὴ θεώρηση, οἱ ἀποκρυφιστὲς διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἐνεργοποιώντας τὶς ἀπόκρυφες δυνάμεις, πού κρύβει μέσα του, μπορεῖ νὰ αὐτοθεραπεύεται!... Οἱ πλέον διαδεδομένες Ἐναλλακτικὲς «θεραπείες» εἶναι: ἡ ἀγγελιοθεραπεία, ἀγιουρβέδα, ἀρωματοθεραπεία, βελονισμὸς, βοτανολογία, ἐνεργειακὸ μασάζ, ἰριδολογία, κρυσταλλοθεραπεία, ὁμοιοπαθητικὴ, ρέικι, ρεφλεξολογία, σιάτσου, φένγκ - σούι, χρωματοθεραπεία κ.ἄ.».

8η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Ἡ 8η καὶ τελευταία, γιὰ τὸ τρέχον ἱεραποστολικὸ ἔτος, Γενικὴ Ἱερατικὴ Σύναξη πραγματοποιήθηκε στὶς 17/5. Κατ' αὐτὴν ἐξετάσθηκε ἡ καταστροφικὴ αἵρεση τοῦ Χιλιαισμοῦ.

Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ **Πρωτ. Σωτήριος Ἀθανασούλας**, Ἵψευθυνος τοῦ Γραφείου Αἰρέσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας & Κυνουρίας, μὲ θέμα «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά: θρησκεία ἢ κερδοσκοπικὴ ἐκδοτικὴ ἐταιρεία»;

Ὁ ὁμιλητὴς χαρακτήρισε τὴν ἐταιρεία «Σκοπιά» τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά «ὡς τὴν πιὸ γνωστὴ αἵρεση σπὴν Ἑλλάδα, ἴσως καὶ σὲ ὀλόκληρο τὸν κόσμο». Ἀναφέρθηκε διεξοδικὰ στὶς ἱστορικὲς καταβολές της, πού ἀνάγονται στὸν Κάρλο Ρώσσελ, ὁ ὁποῖος τὴν ἱδρυσεν ἐπὶ τῆς τέλει τοῦ 19ου αἰ., ὡς μιά ἐμπορικὴ-ἐκδοτικὴ ἐπιχείρηση, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία, ὅμως, «ἄρχισε νὰ κηρύσσεται μιά «ἀλήθεια», πού δὲν ἦταν ἄλλη, βέβαια, ἀπὸ τὶς θρησκευτικὲς ἀντιλήψεις τοῦ Ρώσσελ, οἱ ὁποῖες ἐλάχιστα διέφεραν ἀπὸ αὐτὲς τῶν Ἀντιβεντιστῶν τῆς ἐποχῆς του. Μέσω τῶν ἐντύπων της, ὁ Ρώσσελ ἄρχισε νὰ ἀποκτᾷ ὁπαδούς, οἱ ὁποῖοι τὸν θεωροῦσαν κάτι σάν «προφήτη». Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ἀντιλαμβάνοταν τὸν ἑαυτό του σάν ἓνα εἶδος «προφήτη» τῶν ἐσχάτων καιρῶν, μὲ «θεῖα» ἀποστολή στὸν κόσμο...».

Τὸν Ρώσσελ διαδέχθηκε ὁ Ἰωσήφ Ρόδερφορντ, ὁ ὁποῖος ἔδωσε σπὴν ἐταιρεία τὴν μορφή πού ἔχει σήμερα. «Στὴν ἐποχὴ τοῦ Ρώσσελ κέντρο τῆς ζωῆς τῶν ὁπαδῶν ἦταν τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ «ἀνάπτυξη τοῦ χαρακτήρος τοῦ Χριστοῦ», κάτι ἀνάλογο μὲ ὁ,τι ἡμεῖς ἀποκαλοῦμε «ὁμοίωση Χριστοῦ». Αὐτό, ὅμως, θεωρήθηκε «ἀσέβεια» ἀπὸ τὸν Ρόδερφορντ καὶ τὴ θέση του κατέλαβε τὸ «ἔργο» ἢ ἡ «ὑπηρεσία» γιὰ τὴ διάδοση τῶν ἐντύπων τῆς ἐταιρίας. Ἀκόμη καὶ οἱ συναθροίσεις προσευχῆς καὶ μελέτης τῆς Γραφῆς ἔγιναν «ὑπηρεσιακὲς ὀργανώσεις», μὲ

σκοπὸ τὸν συντονισμὸ τοῦ «ἔργου». Ἡ διάδοση τῶν ἐντύπων «ἀπὸ σπὴν σὲ σπὴν» θεωρήθηκε ἓνα εἶδος λατρείας ἢ μᾶλλον ἡ μοναδικὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὸ 1925 ἄρχισε μιά συζήτηση γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία κατέληξε τὸ 1934 στὸ ὅτι τὸ ὄνομα «Ἰεχωβά» εἶναι τὸ ἀποκλειστικὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Κατ' ἐξοχὴν ἔργο τῶν ὁπαδῶν ἔγινε, στὸ ἐξῆς, ἡ «δικαίωση» αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος.

Ὅ,τι ὁ Ρώσσελ ἀποκαλοῦσε «Θεῖο Σχέδιο τῶν Αἰώνων» καὶ τὸ ὁποῖο συνίστατο σπὴ σωτηρία τοῦ κόσμου, σπὴν ἔλευση τοῦ «εὐαγγελικοῦ αἰῶνος» καὶ στὸν «θερισμὸ τῶν ἀγίων», ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὴ «δικαίωση τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰεχωβά». Ἡ βιβλικὴ διδασκαλία γιὰ τὴ σωτηρία ὑπέστη πλήρη ἀντιστροφή: δὲν γινόταν λόγος, πλέον, γιὰ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ γιὰ σωτηρία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ «δικαίωση τοῦ ὀνόματος» Του. Ἡ «δικαίωση» αὐτὴ ταυτίστηκε μὲ τὴ «μαρτυρία» γιὰ τὸ ὄνομα «ἀπὸ σπὴν σὲ σπὴν». Εὐνόητο ἦταν οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἐταιρίας, οἱ «Σπουδαστὲς τῆς Γραφῆς», νὰ ὀνομαστοῦν στὸ ἐξῆς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» (1931).

Ὁ π. Σωτήριος ἐπεσήμανε, σπὴ συνέχεια, ὅτι «ἂν καὶ ἡ ἐταιρεία «Σκοπιά» ἐξελίχθηκε σὲ θεοκρατικὴ ὀργάνωση, μὲ συγκεκριμένη διδαχὴ καὶ μὲ ἀπόλυτη ἀπαίτηση ἐπὶ τῶν μελῶν της, ποτέ δὲν ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸ καὶ ἐπιχειρηματικὸ παρελθόν της...». Ἐδωσε, μάλιστα, συγκεκριμένα οικονομικὰ στοιχεῖα πού μαρτυροῦν τὴν κερδοσκοπικὴ δράση της. Παρατήρησε, ὅμως, ὅτι «θὰ ἦταν σφάλμα νὰ θεωρήσουμε ὅτι ἡ ἐταιρεία «Σκοπιά» εἶναι μόνον μιά κερδοσκοπικὴ ὀργάνωση, πού ἐκμεταλλεῖται οικονομικὰ τὰ πλήθη τῶν ὁπαδῶν της σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Κάτι τέτοιο θὰ σήμαινε ὅτι οἱ κίνδυνοι ἀπὸ αὐτὴν εἶναι μόνον φυσικοί, ὅπως ἡ οικονομικὴ καὶ ἡ κάθε εἶδους ἐκμετάλλευση κ.τ.λ. Ὅμως, γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος εἶναι ὁ πνευματικὸς, ὁ κίνδυνος ἐκπτώσεως ἀπὸ τὴν κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ, κατ' ἐπέκτασιν, ἀπὸ τὴ σωτηρία... Ἄν ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ ὁδὸς πού ὀδηγεῖ σὲ κοινωνία μὲ τὸν Θεό καὶ σπὴ σωτηρία, ἡ αἵρεση εἶναι μιά ἀπολυτοποιημένη διδαχὴ, πού ἀκυρώνει τὴν οὐσία τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὀδηγεῖ ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκτὸς σωτηρίας. Ἡ ἐταιρεία «Σκοπιά» εἶναι φορέας ἀκριβῶς μᾶς τέτοιας ἀπολυτοποιημένης διδαχῆς, πού ἀντλεῖ τὸ κύρος της, ὄχι βέβαια ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ὑποτιθέμενο μοναδικὸ ἀγωγὸ τοῦ Ἰεχωβά, δὴλ. ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της. Ἄλλωστε, μὲσω αὐτῆς τῆς ἀπολυτοποιημένης διδαχῆς ἡ ἐταιρεία ἐπιβάλλεται στοὺς ὁπαδούς της...».

Ἐπιστρέφοντας στὸ ἀρχικὸ του ἐρώτημα, γιὰ τὸ τί, τελικὰ, εἶναι οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, θρησκεία ἢ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρηση, ὁ π. Σωτήριος τόνισε: «Ἄπ' ὅσα προηγήθηκαν προκύπτει ὅτι ἡ ὀργάνωση τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά εἶναι ἀμφότερα, καὶ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρηση καὶ θρησκεία, δὴλ. αἵρεση. Ἡ ἐταιρεία «Σκοπιά» εἶναι μιά ὀλοκληρωτικὴ ὀργάνωση, ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται διπλὸς κίνδυνος, φυσικὸς καὶ πνευματικὸς. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ στιγμὴ οικονομικὴ ἐκμετάλλευση καὶ ἡ ἀλλοίωση τῆς προσωπικότητας τῶν μελῶν της καὶ ὁ δεύτερος εἶναι ὁ κίνδυνος ἐκπτώσεως ἀπὸ τὴν κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τὴ σωτηρία, ἀφοῦ ἡ ἐταιρεία διδάσκει ἓναν ἄλλο Χριστὸ καὶ ἓναν ἄλλο Θεό, πού δὲν ἔχουν καμμία σχέση μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τὸν Θεὸ τῆς Βίβλου καὶ τῆς Ἐκκλησίας».

Κατέληξε δὲ ὡς ἐξῆς: «Ὁ Μάρτυς τοῦ Ἰεχωβά πού κτυπᾷ τὴν πόρτα μας γιὰ προσκλησιμὸ, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἶναι ἰκανὸς νὰ προκαλέσει τεράστια πνευματικὴ ζημιὰ, ἂν τυχόν τὸν ἐμπιστευθοῦμε, δὲν εἶναι ὁ πραγματικὸς ἐχθρὸς μας. Εἶναι κι αὐτὸς τὸ θῦμα, ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ θύματα, μᾶς ὀλοκληρωτικῆς καὶ ἐπικίνδυνης παγκόσμιας ὀργάνωσης. Ὁ πραγματικὸς ἐχθρὸς μας σπὴ συγκεκριμένη περίπτωσι εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἐταιρεία, ἡ διδασκαλία της καὶ οἱ μεθοδεῖσεις της. Ἐνεργώντας στὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, μισοῦμε τὴν αἵρεση, ἀλλὰ ἀγαπᾶμε τὸν αἰρετικὸ. Τὸν ἀγαπᾶμε, ὄχι βέβαια ὡς ἀληθεύοντα, ἀλλὰ ὡς πεπλανημένο, ὡς ἀσθενὴ, ὡς χρίζοντα θεραπείας. Ἀσκώντας τὸ ποιμαντικὸ μας ἔργο ἐν ἀγάπῃ ἀλλὰ καὶ ἐν ἀληθείᾳ, δὲν ἀποβλέπουμε μόνον στὸ νὰ προστατεύσουμε τὴ λογικὴ Ποίμνη τοῦ Χριστοῦ «ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτὴν» ἀλλὰ καὶ στὸ νὰ λυτρώσουμε ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ διαβόλου πεπλανημένα πρόβατα, ὁπαδούς τῆς ἐταιρίας «Σκοπιά», ὥστε νὰ ἐπιστρέψουν σπὴν Κιβωτὸ τῆς σωτηρίας, σπὴ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, νὰ γίνουν καὶ πάλι μέλη τοῦ Σώματος τοῦ ζῶντος Χριστοῦ».

Ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων καὶ ἡ σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. **Ἰγνατίο**, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τοὺς Κληρικούς μας γιὰ τὴν συνεπή συμμετοχὴ τους στὶς Συνάξεις.

Ο Βόλος υποδέχτηκε, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, τις εκδηλώσεις για την «Ναυτική Έβδομάδα στον Βόλο 2016», μία διοργάνωση-γιορτή για την πόλη μας, που υλοποίησε ο πολιτιστικός φορέας της Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος & Άλμυρού «Μαγνήτων Κιβωτός, για τη διάσωση του πολιτιστικού αποθέματος».

Σε μία ακόμα εξαιρετικά δύσκολη χρονιά για την χώρα και τον Βόλο, σχεδιάστηκε και συνδιοργανώθηκε μαζί με ένα πλήθος φορέων της περιοχής μας μία εβδομάδα σημαντικών δράσεων.

Οι εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν, κατά κύριο λόγο, στην παραλία του Βόλου, στον προαύλειο χώρο του Ήρου Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, στο Λιμεναρχείο Βόλου, στο Έθνικό Αθλητικό Κέντρο (Ε.Α.Κ.) Δήμου Βόλου.

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΜΑΪΟΥ

Παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου, του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Θεοδώρου Δρίτσα, της Υφυπουργού Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων κ. Μαρίας Χρυσοβελώνη, της Αντιπεριφερειάρχου Θεσσαλίας κ. Δωροθέας Κολυδρίνη, του εκτελούντος χρέη Δημάρχου κ. Θάνου Θεοδώρου, της Βουλευτού Μαγνησίας κ. Κατερίνας Παπανάτσιου, του Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος και της Ελληνικής Ακτοφυλακής Αντιναύαρχου Σταματίου Ράπτη, εκπροσώπων των Στρατιωτικών Αρχών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και πλήθους κόσμου, πραγματοποιήθηκε έμπροσθεν του Ί.Ν. Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Βόλου η επίσημη έναρξη των εκδηλώσεων της Ναυτικής Έβδομάδας 2016.

Κορυφαίο σημείο της εκδήλωσης ήταν η απονομή της Ανώτατης Τιμητικής Διάκρισης της Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος, του Χρυσού Σταυρού μετά Διπλώματος, στο Λιμενικό Σώμα της πατρίδος μας, για τις εξαιρετικές υπηρεσίες του όχι μόνο στή διαφύλαξη των ακτών αλλά κυρίως στην ήρωική διάσωση χιλιάδων προσφύγων – μεταναστών στο Αιγαίο. Απονέμοντας την τιμητική διάκριση στον Αρχηγό του Λιμενικού Σώματος Αντιναύαρχο κ. Σταμάτιο Ράπτη, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας τόνισε: «Η Ήρα Μητρόπολη Δημητριάδος & Άλμυρού απονέμει στο Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή, για την τεράστια προσφορά του στην Έρευνα και τη Διάσωση κινδυνευόντων προσώπων στη θάλασσα τον Χρυσό Σταυρό».

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, εκλεκτό μουσικό πρόγραμμα απέδωσαν η Φιλαρμονική του Δήμου Βόλου και η Φιλαρμονική του Λιμενικού Σώματος.

Νωρίτερα, στο Λιμεναρχείο του Βόλου, αποκαλύφθηκε δημόσια τοιχογραφία της "Urbanact".

Λαμπρή ή Ναυτική Έ

ΤΡΙΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ

Στην παραλία του Βόλου πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με Έλληνικούς Παραδοσιακούς χορούς, με τη συμμετοχή χορευτικών συγκροτημάτων.

Τα χορευτικά συγκροτήματα που συμμετείχαν ήταν: τό Χορευτικό της Ί. Μ. Δημητριάδος και Άλμυρού (τμήμα Άλμυρού), ο Σύλλογος Ώξυωτών Νέας Αγχιάλου, ο Χορευτικός Όμιλος Άλμυρού, ο Σύλλογος διατήρησης και προβολής της παράδοσης της Άν. Ρωμυλίας Βόλου, ο Σύλλογος Μακεδόνων Βόλου «Ο Μέγας Άλέξανδρος», ο Σύλλογος Αργιθεατών Βόλου, ο Χορευτικός Όμιλος Βόλου και τό Χορευτικό της Ί. Μ. Δημητριάδος και Άλμυρού (τμήμα Βόλου).

ΤΕΤΑΡΤΗ 1η ΙΟΥΝΙΟΥ

Μία ξεχωριστή γιορτή για τα παιδιά, με παιδιά, αλλά όχι μόνο για παιδιά.

Όλοι όσοι βρέθηκαν στην παραλία του Βόλου, μαγεύτηκαν από την δημιουργικότητα των παιδιών, την εφευρετικότητα των δασκάλων τους και από την προχωρημένη σκέψη και δράση της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Τό πρόγραμμα περιείχε έκθεση κατασκευών από Δημοτικά Σχολεία και μουσικό πρόγραμμα από περίπου 300 παιδιά των 10ου, 22ου, 27ου, 28ου, 31ου Δημοτικών Σχολείων Βόλου, των 4ου, 10ου Δημοτικών Σχολείων Νέας Ίωνίας, του 2ου Δημοτικού Σχολείου Πορταριάς-Άλλης Μεριάς και 2ου Δημοτικού Σχολείου Αρτέμιδος - Κάτω Λεωνίων.

Τά παιδιά συνόδευε μουσικά ή όρχηστρα «Ίωνία», υπό τη δ/ση της κ. Αναστασίας Τζάλα.

Βδομάδα στό Βόλο!

ΠΕΜΠΤΗ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ

Μιά κρουαζιέρα στό νερά τοῦ Παγασπτικοῦ κόλπου ἀπόλαυσαν 1500 Μαγνησιώτες μέ τό «Express Σκιάθος» τῆς Hellenic Seaways. Κατά τή διάρκεια τοῦ περιήλου τοῦ Παγασπτικοῦ, ἡ Ζωή Τζαλαβρέτα, ὁ Ζαφείρης Κουκουσέλης, ὁ Νίκος Ἀλεξίου καί ὁ Δημήτρης Μπεφάνης, ἀνέλαβαν τήν ψυχαγωγία τῶν ἐπιβατῶν, μέ τραγουδία ἀφιερωμένα στή θάλασσα.

Νωρίτερα, στόν ἐκθεσιακό κῶρο τοῦ ΟΛΒ, ἐγκαινιάστηκε ἡ Ἐκθεση «Ναυτική Παράδοση στό Αἰγαῖο-Ταρσανάδες καί Σκαριά».

ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ

Τό Μουσικό Σῶμα τῆς Κερκυραϊκῆς Φιλαρμονικῆς «Μάντζαρος», ὑπό τή διεύθυνση τοῦ ἀρχιμουσικοῦ Σωκράτη Ἄνθη, πραγματοποίησε συναυλία στήν παραλία τοῦ Βόλου. Ἡ συναυλία ἔκλεισε μέ τή σύμπραξη τῶν μουσικῶν σωμάτων τῆς Φιλαρμονικῆς «Μάντζαρος» καί τῆς Φιλαρμονικῆς Δήμου Βόλου.

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς, στό Ἐθνικό Ἀθλητικό Κέντρο (Ε.Α.Κ.) Δήμου Βόλου, πραγματοποιήθηκε ἡμερίδα μέ θέμα: «Ἀπό τήν κολυμβητική δεξαμενή στήν παραλία».

Τό βράδυ, λόγω τῶν δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν, πραγματοποιήθηκε μόνο ἡ συναυλία τῆς πολυφωνικῆς Χορωδίας τοῦ Δήμου Βόλου, ὑπό τή διεύθυνση τοῦ μαέστρου Γιάννη Καρκάλα, ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ

Τό πρωί τῆς Παρασκευῆς, στήν παραλία Ἀναύρου, πραγματοποιήθηκε καθαρισμός ἀκτῶν ἀπό μαθητές τοῦ 9ου Δημοτικοῦ καί τοῦ 9ου Νηπιαγωγείου Βόλου, τοῦ 12ου Νηπιαγωγείου Βόλου καί τοῦ 4ου Νηπιαγωγείου Ν. Ἰωνίας. Παράλληλα, ἐγινε καθαρισμός βυθοῦ ἀπό τήν Ἑλληνική Ὁμάδα Διάσωσης καί τή Λέσχη Βατρακανθρώπων Κεντρικῆς Ἑλλάδας, ὑπό τήν ἐποπτεία τοῦ Λιμενάρχου Βόλου Πλοιάρχου (Λ.Σ.) Ἑμμανουήλ Κανάλη.

Τό βράδυ, τό Μουσικό Σύνολο τῆς Ὁρθόδοξης Ἀδελφότητας «Ἡ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ», ἓνα μουσικό σχῆμα πού ἐστιάζει στό συνδυασμό τῆς σύγχρονης μουσικῆς μέ τό χριστιανικό στίχο καί συγκροτεῖται ἀπό Ὁρθοδόξους νέους μουσικούς, παρουσίασε μιά ἐνδιαφέρουσα συναυλία, κερδίζοντας τίς ἐντυπώσεις τῶν θεατῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ

Τό βράδυ τῆς Δευτέρας, ὁ Χρόνης Χλίτσιος, πραγματοποίησε ρεκόρ ἀπνοιας. Ὁ συμπατριώτης μας κατάφερε καί παρέμεινε γιά 14,28 λεπτά κάτω ἀπό τό νερό, χωρίς ἀναπνοή, προκαλώντας τόν ἐνθουσιασμό τῶν ἀνθρώπων πού εἶχαν ἔρθει νά παρακολουθήσουν τό ἱστορικό γεγονός. Οἱ ἐκδηλώσεις ὁλοκληρώθηκαν μέ τόν χαιρετισμό τοῦ Σεβασμιωτάτου μας.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ: 1Η ΠΑΝΘ

Συνέχεια από τη σελ. 1.

όσους κοπίασαν για την προετοιμασία της Συνάξεως.

Ακολούθησε ο χαιρετισμός του Σεβ. Μητροπολίτου Σταγών & Μετεώρων **κ. Σεραφείμ**, ο οποίος χαρακτήρισε τη Σύναξη «πολύ μεγάλη και σημαντική. Η ένταυθα Σύναξή μας αποβλέπει στην εν Χριστώ επικοινωνία και αδελφοσύνη και στην έκφραση της ενότητας των Ίερων Μητροπόλεων, πού αποβαίνει προς όφελος του λαού μας. Συγχαίρω τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο για την πρωτοβουλία, η οποία είχε να επαναλαμβάνεται, κατά καιρούς, καθώς θα ωφελεί και εμάς και την κοινωνία μας, πού θα βλέπει την εν Χριστώ ενότητα της Έκκλησίας».

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης & Τυρνάβου **κ. Ιγνάτιος** τόνισε, μεταξύ άλλων: «Επευλογοίτε διά της παρουσίας Σας, Μακαριώτατε, την εμπνευσμένην πρωτοβουλίαν του Σεβασμιωτάτου Αγίου Αδελφού Μητροπολίτου Δημητριάδος Ιγνατίου και τιμάτε άπαντας ημάς... Ένθαρρυνόμενοι εκ της γινομένης ταύτης τιμής, οί Ίερείς μας χαίρουν σήμερον και συναισθάνονται έντονωτέραν την πνευματικήν άξίαν «της εν Χριστώ αδελφότητος»... Εύλογήσατε τον Ίερόν κληρόν πού προσβλέπομεν σήμερον εις τό ήλιaron τίμιον πρόσωπόν Σας, αναβλύζον την Άγάπην, νά αναδεικνυόμεθα καθ' ήμέραν Χριστοειδείς Ποιμένες... Μόνον ή ποιμενική άγάπη δύναται νά επανασυνθέσθι τον θρυμματισμένον πλέον άνθρωπον και νά αναμορφώσθι τό κάλλος της θείας εικόνας εις την ψυχήν του...».

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Έλασσώνος **κ. Χαρίτων**, αφού συνεχάρη τον Σεβ. Ποιμενάρχη μās κ. Ιγνάτιο για την πρωτοβουλία, έπεσήμανε ότι «ή σεπή παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας, των Σεβ. Μητροπολιτών, αλλά και ενός ικανού αριθμού πατέρων, πού διακονούν στό γεώργιο του Θεού, αποστέλλει ένα μήνυμα ένότητας, συνεργασίας, άγάπης και άλληλεγγύης, πού δυστυχώς αρχίζουν νά εκλείπουν από τον σύγχρονο κόσμο...».

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων **κ. Τιμόθεος** χαρακτήρισε την σύγκληση της Συνάξεως «σπουδαία και πρωτοπόρο πρωτοβουλία, πού δίδει την δυνατότητα νά διαλεχθούμε πάνω σε όσα μās άπασχολούν, ως Λειτουργούς και Ποιμένες...». Έπλεξε δε τό εγκώμιο του Μακαριωτάτου για την «άποτελεσματική», όπως την χαρακτήρισε, «ποιμαντορία του».

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης & Σταγών **κ. Χρυσόστομος**, μεταξύ άλλων, παρατήρησε: «Χαιρόμεθα για τό σημερινό 1ο Πανθεσσαλικό Ίερατικό Συνέδριο, διότι αισθανόμεθα ότι ή ένότητα των Ίερων Μητροπόλεων δέν ύφίσταται μόνο σε Συνοδικό επίπεδο αλλά και σε τοπικό. Είμεθα βέβαιοι ότι θα ώφεληθούμε από αυτόν τον συμπνευματισμό, ο οποίος έχει ως κέντρον του τον Χριστό μας...».

Άμέσως μετά, ο Μακαριώτατος **κ. Ιερώνυμος** κήρυξε την έναρξη της Συνάξεως και συνεχάρη τον Σεβ. κ. Ιγνάτιο «για την σύλληψη της ιδέας και την ύλοποίησή της» και ευχόθηκε την εύόδωση των εργασιών της Συνάξεως.

Πρώτος όμιλητής ήταν ο **Πρωτ. Βασίλειος Καλλιακμάνης**, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., ο οποίος ανέπτυξε τό θέμα «Η αυτοσυνειδησία του Λειτουργού και τό μυστήριο της κένωσης του Λόγου».

Ο π. Βασίλειος έθεσε τό κεντρικό έρώτημα: «Τελικά, ως Έκκλησία, θα περιοριστούμε στό ρόλο μιάς έθελοντικής μη

Κυβερνητικής Ύργάνωσης προσφοράς κοινωνικού έργου, πού μās προσδίδει κύρος και μās δικαιώνει στα μάτια του κόσμου ή θα κρατήσουμε τί θέση μας στις προδιαγραφές και την όδό της Άποστολικής και της Πατερικής μας παράδοσης; Θα γίνουμε κυρίως παράρτημα των κοινωνικών ύπηρεσιών του Κράτους και δευτερευόντως Έκκλησία προσευχομένη ή τό αντίστροφο; Η ταπεινή μου γνώμη είναι ότι εάν δέν ύπηρετούμε με συνέπεια τον Θεό, δέν πρόκειται νά διακονήσουμε επιτυχώς τους συνανθρώπους μας. Ο φιλόθεος είναι ταυτόχρονα και φιλόανθρωπος...». Ο όμιλητής, αφού ανέλυσε διεξοδικώς τό γεγονός της κένωσης και της ταπείνωσης του Χριστού, έπεσήμανε ότι «ή κένωση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την Θεία δόξα και ή έκφραση «μορφήν δούλου» δηλώνει την σχέση του Χριστού με τον άνθρωπο».

Έπεσήμανε, όμως, και τό γεγονός της άπόλυτης έλευθερίας του Χριστού κατά την κένωσή Του: «Η εκούσια και όχι αναγκαστική όδός προς τον Σταυρό φανερώνει την άπειρη άγάπη του Θεού προς τό πλάσμα του, τον άνθρωπο...». Ολοκληρώνοντας, σημείωσε ότι «τό τεράστιο θέμα της Θείας κένωσης χρίζει περαιτέρω διερεύνησης, κυρίως ως προς τις ανθρωπολογικές συνέπειες και την σημασία για τους λειτουργούς αλλά και τον λαό του Θεού, ως προς την κάθοδο διά της ταπείνωσης και την άνοδο διά της

χάριτος. Άλλά και ή ιεράρχηση των εκκλησιαστικών αξιωμάτων δέν έχει τό νόημα άπονομής πρωτείων και δικαιωμάτων, αλλά του καταμερισμού λειτουργημάτων και διακονημάτων για την οικοδομή του σώματος του Χριστού...».

Επόμενος όμιλητής ήταν ο **Πρωτ. Άδαμάντιος Αύγουστίδης**, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος και Γενικός Δ/ντής στο «Ίδρυμα Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως» της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Άθηνων, Άναπληρωτής Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Άθηνων.

Ο π. Άδαμάντιος τόνισε ότι «ή σύγχρονη εκκλησιαστική πραγματικότητα φαίνεται νά ταλανίζεται από τί διασπαστική αντίπαρθεση δύο «τάσεων»... Η μία αντιμετώπιζει με επιφύλαξη τίς οργανωμένες κοινωνικές και φιλανθρωπικές δραστηριότητες της Έκκλησίας... θεωρώντας ότι κύριο και άποκλειστικό έργο του Ίερέα πρέπει νά είναι ή Λατρεία... Και ή άλλη θεωρεί ότι ή Έκκλησία δικαιώνει την ύπαρξή της κυρίως όταν άσκει φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο... Ωστόσο, ο άπροκατάληπτος μελετητής μπορεί εύκολα νά διαπιστώσει ότι οί δύο μορφές ποιμαντικής διακονίας, δηλ. ή μυστηριακή και πνευματική διακονία και ή ύποστηρικτική και ύλική συμπάρσταση δέν βρίσκονται σε αντίθεση μεταξύ τους αλλά παρουσιάζονται άλληλοσυμπληρούμενες...».

Στή συνέχεια, ανέφερε ότι «τό πρόβλημα βρίσκεται στο πώς εκφράζεται αυτή ή ισορροπία στην σύγχρονη ποιμαντική πράξη και κατά προέκταση πώς ο ιερέας λειτουργεί ως ποιμένας και όχι μονομερώς ως τελεουργός ή ως άφ' ύψηλου διοργανωτής άπόσσωπων κοινωνικών παρεμβάσεων φιλανθρωπικού ή κοινωνικοπρονοιακού χαρακτήρα» και τόνισε: «Η ποιμαντική διακονία προσδιορίζεται άμεσα από την ταυτότητα και την αυτοσυνειδησία μας ως λειτουργών των Μυστηρίων της Έκκλησίας, πού δέν είναι κοινωνικοθρησκευτικός οργανισμός, αλλά «σημαίνεται εν τοις Μυστηρίοις».

Στό σημείο αυτό έκανε λόγο για την άνάγκη της Συμβουλευτικής Ποιμαντικής, ή οποία, όμως, προϋποθέτει «προσωπικό πνευματικό άγώνα, ικανή θεολογική κατάρτιση και γνώσεις και ευαισθητοποίηση, όσον αφορά τί διαχείριση σύγχρονων

ΕΣΑΛΛΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

προβλημάτων του βίου...».

Ο π. Ἀδαμάντιος, τελειώνοντας, παρατήρησε: «Σήμερα, ο κόσμος μοιάζει να καταρρέει. Ζούμε τό τέλος τῶν ἰδεολογιῶν καί τήν ἀποτυχία τῶν πολιτικοοικονομικῶν συστημάτων, τά ὁποία καθόρισαν τή ζωή τῆς Οἰκουμένης ἀπό τόν Διαφωτισμό καί μετά... Τό ἐρώτημα πού ἀναδύεται εἶναι ἐάν θά κατορθώσει ἡ Ἐκκλησία νά ἀρθεῖ καί τώρα, σέ αὐτή τήν κρίσιμη στιγμή τῆς ἱστορίας, στό ὕψος τῶν περιστάσεων. Ἄν θά προσφέρει ὄραμα, ἐλπίδα, ὑπαρξιακή διέξοδο καί πρακτικές λύσεις στά προβλήματα τοῦ κόσμου πού ἔρχεται... Ὁ Ἱερέας τῆς τρίτης χιλιετίας μ.Χ. δέν ἔχει πιά τήν πολυτέλεια νά ἀρκεστεῖ στήν μετάδοση θεωρητικῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, χωρίς νά εἶναι σέ θέση νά ὑποδείξει πῶς αὐτές μποροῦν νά ἐφαρμοστοῦν στή σύγχρονη πραγματικότητα καί χωρίς νά ἀποτελεῖ ὁ ἴδιος ἔμπρακτο παράδειγμα ὅσων διδάσκει».

Ἀκολούθησε διεξοδική καί παραγωγική συζήτηση καί ἡ σύναξη ἔκλεισε μέ τόν πατρικό λόγο τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ 1η Πανθεσσαλική Ἱερατική Σύναξη εἶναι ἕνας ἱστορικός σταθμός στή ζωή μας, μπορεῖ νά εἶναι μιά ἀρχή γιά νέα δεδομένα στή διακονία μας, καθῶς ἀνοίγει ἕνας νέος κόσμος μπροστά μας, στόν ὁποῖο καλούμαστε νά ἐργαστοῦμε...».

Κάνοντας μιά ἱστορική ἀναδρομή, ὁ κ. Ἱερώνυμος ἀναφέρθηκε στό ἀρνητικό κατά τῆς Ἐκκλησίας στή Δύση κλίμα, «πού διαμορφώθηκε τήν περίοδο τοῦ Διαφωτισμοῦ, ὅταν τό θρησκευτικό γεγονός πολεμήθηκε καί ἐξωθήθηκε στό περιθώριο καί ὁ ἄνθρωπος καί ἡ λογική, ὁ ὀρθός λόγος, τέθηκαν στό ἐπίκεντρο. Ἔτσι προέκυψε ὁ καπιταλισμός, ὁ μαρξισμός κ.λπ. καί φθάσαμε στήν ἐποχή μας, ὅπου βιώνουμε τήν πλήρη ἀπαξίωση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου (καύση τῶν νεκρῶν κ.λπ.) καί τόν κομψισμό περί τοῦ θανάτου τοῦ Θεοῦ, μαζί μέ τόν ὁποῖο, ὅμως, σκοτώθηκε καί ἡ ἀνθρωπιά... Τό τραγικό εἶναι ὅτι μέσα σ' αὐτή τήν ἀτμόσφαιρα μορφώθηκαν καί πολλοί Ἕλληνες, πού κατέλαβαν ἀξιώματα, ἀλλά δέν ἔχουν ρίζες ἑλληνικές καί ἐκκλησιαστική ἐμπειρία. Ἔχουν δημιουργήσει μιά νέα ἰδεολογική πλατφόρμα καί εἰσηγούνται τρόπους γιά νά γίνει ἡ χώρα μας δῆθεν «ἐκσυγχρονισμένη», ἀλλάζοντας τά δῆθεν «ἀπαρχαιωμένα καί παλαιά». Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί δέν ἔχουν χρῶμα ἀλλά συμφέρον καί κινῶνται πρὸς κάθε κατεύθυνση κι ἐκεῖνοι πού ἀναλαμβάνουν τήν τύχη τοῦ τόπου εἶναι ἐτερόφωτοι, φωτίζονται ἀπ'

αὐτοῦς, γιά τούς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία καί ὁ Κλῆρος δέν εἴμαστε ἀρεστοί, δέ μᾶς θέλουν. Οἱ καρποὶ τους δηλητηριάζουν συνέχεια τόν τόπο καί βλέπουμε πού καταντήσαμε...».

Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε, στή συνέχεια, στήν πολυθρόνη ἐκκλησιαστική περιουσία, τονίζοντας ἐμφαντικά ὅτι «εἶναι δική μας, δέν ἀνήκει στό Κράτος, δέν πωλεῖται, δέν ὑποθηκεύεται. Ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία θά τήν διαχειριστεῖ...». Μίλησε γιά ὅσα προγραμματίζεται νά ὑλοποιηθοῦν στό μέλλον, ὅπως ἡ ἀπώλεια τοῦ Δημοσίου χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται, ὅπως ἡ διακοπή τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου, ἐνῶ ἀναφέρθηκε στό σύνολο τῆς περιουσίας πού διέθεσε ἡ Ἐκκλησία στό Κράτος ἀπό τήν Παλιγγενεσία καί μετά. «Υπάρχουν πολλοί σ' αὐτόν τόν τόπο πού κινῶνται ἐπιπόλαια», ἐπεσήμανε ὁ κ. Ἱερώνυμος, «ἀλλά ἐμεῖς θά τολμήσουμε καί εἴμαι σίγουρος ὅτι θά κερδίσουμε».

Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε καί στό μεγάλο ζήτημα τοῦ προσφυγικῆς-μεταναστευτικοῦ, ἐπισημαίνοντας ὅτι «οἱ ἄνθρωποι αὐτοί δέν ἦρθαν μόνοι τους ἐδῶ. Εἶναι προγραμματισμένα ὅσα γίνονται... Ὁ ταλαίπωρος πρόσφυγας δέν ἄφησε τά πάντα πίσω του γιά νά πνιγεῖ στό Αἰγαῖο. Τόν βομβαρδίσαμε ἐμεῖς οἱ «πολιτισμένοι» Εὐρωπαῖοι καί ἔρχονται καί βρίσκουν τίς πόρτες κλειστές. Πρέπει νά ξακαθάρσουμε στούς ἀνθρώπους αὐτούς: σᾶς ἀγαπάμε, θά σᾶς βοηθήσουμε, ἀλλά δέν εἶναι ἐδῶ ἡ πατρίδα σας. Αὐτή πρέπει νά εἶναι ἡ φροντίδα μας. Πρέπει νά γίνουν ἐνέργειες ἀπ' ὅλους γιά νά τούς ἀναλάβουν τά Ἠνωμένα Ἔθνη, ὥστε καί ὁ πόλεμος νά σταματήσει καί οἱ ἄνθρωποι νά τακτοποιηθοῦν...».

Καταλήγοντας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παρατήρησε, καταχειροκροτούμενος: «Βρισκόμαστε σέ μιά ἐποχή πού δέ χρειαζόμαστε ἀπλῶς διακριτούς ρόλους, ἀλλά καθαρούς διακριτούς ρόλους... Πρέπει νά ἀποκαλύψουμε τό διαβρωτικό ἔργο αὐτῆς τῆς ἰδεολογικῆς πλατφόρμας καί νά θέσουμε ὅλους πρὸ τῶν εὐθυνῶν τους. Ἡ Ἐκκλησία μας ὑπάρχει καί θά ὑπάρχει γιά νά ὑπηρετεῖ τόν ἄνθρωπο. Αὐτός εἶναι ὁ ρόλος μας, ἡ μοίρα καί ἡ πορεία μας. Αὐτή διαλέξαμε καί αὐτή πρέπει νά ὑπηρετήσουμε. Δέν ξέρουμε ἂν αὔριο θά ἔχουμε περισσότερες δυσκολίες, ξέρουμε ὅμως ὅτι ἡ Ἐκκλησία πάντοτε νικᾷ, ὅπως θά πράξει καί τώρα!».

Μετά τό πέρας τῆς Συνάξεως, παρετέθη γεῦμα γιά ὅλους τούς συμμετέχοντες, στό ὁποῖο συμμετεῖχε καί ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός. ●

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΛΑΜΠΡΑ ΤΑ ΘΥΡΑΝΟΪΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Λαμπρά ήταν τα Θυρανοΐσια του νεόδμητου και περικαλλούς Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης Μαγνησίας, ἐπ' ὄνοματι τοῦ Προστάτου τῆς ΕΛ.ΑΣ. Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, πού τέλεσε (4/4) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου & Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος, πλαισιωμένοι ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο, τίς τοπικές Ἀρχές καί πλῆθος προσκεκλημένων. Μετά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ, χαιρετισμό ἀπύθυνε ὁ Ἀστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας, Ταξίαρχος κ. Ἰωάννης

Τόλιας, ὁ ὁποῖος ἐπεσήμανε ὅτι ἡ ἀνέγερση τοῦ Παρεκκλησίου ἦταν ὄνειρο πολλῶν ἐτῶν καί σφοδρή ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν καί τῶν γυναικῶν τῆς Ἱππρεσίας, καθὼς πλέον γίνεται ὁ τόπος τῆς προσευχῆς, τῆς περισυλλογῆς καί τῆς

ἐνίσχυσης ὄλων γιά τήν ἐπιτυχή καί ἀσφαλῆ διεκπεραίωση τῶν καθηκόντων τους. Ἀκολουθῶς, τόν λόγο ἔλαβε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου & Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στό ἱστορικό τῆς ἀνακήρυξης τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου ὡς Προστάτου τῆς ΕΛ.ΑΣ., καθὼς καί στούς ἀκλόνητους δεσμούς φιλίας καί ἀγάπης πού τόν συνδέουν μέ τό Ἀστυνομικό Σῶμα καί τά στελέχη του, ἀπό τήν ἐποχή πού, ἐπί 20ετία, ὑπῆρξε ὡς Προϊστάμενος τῆς Ὀρθοσκευτικῆς Ἱππρεσίας τῆς ΕΛ.ΑΣ. Τέλος, ὁμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος χαρακτήρισε τό νέο Παρεκκλήσιο «ἔργο ἐνόπιος», καθὼς σ' αὐτό ἐργάστηκαν ἀόκνως καί ἀφιλοκερδῶς ἕνα πλῆθος ἀνθρώπων, πού ὑλοποίησαν τό ἐγχείρημα σέ πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Ἐξέφρασε, ἐπίσης, τήν ἀγάπη καί τήν ἐμπιστοσύνη τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας στίς Ἀστυνομικές Ἀρχές, τήν ἐκτίμησή του γιά τό πολύμοχθο ἔργο τους, γιά τήν ἀσφάλεια καί τήν εἰρηνική συμβίωση ὄλων σπίν τοπική κοινωνία καί εὐχήθηκε ὁ Ἅγιος Ἀρτέμιος νά σκέπει καί νά φρουρεῖ τήν ζωή, τήν ὑπηρεσία καί τίς οἰκογένειες τῶν στελεχῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης τοῦ Νομοῦ μας.

ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ ΤΟ ΤΙΜΙΟ ΞΥΛΟ ΤΟΥ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μέ μεγάλη συγκίνηση καί χαρά ἡ Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος ὑποδέχθηκε (15/4), στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου, τεμάχιο τοῦ Τιμίου Ξύλου τοῦ Ζωοδόχου Σταυροῦ, προερχόμενο ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Ἐδέσσης, Πέλλης & Ἀλμωπίας. Τό Τιμίο Ξύλο κόμισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, πρὸς εὐλογία καί ἐνίσχυση κλήρου καί λαοῦ, ἐνόψει τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος καί τό ὑποδέχθηκε ὁ Σεβ.

Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ἐπικεφαλῆς μεγάλου πλῆθους, πού μαζικά προσήλθε γιά νά προσκυνήσει τό Πανσεβάσμιο Ξύλο. Στή συνέχεια ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. κ. Ἰωήλ, τόν ὁποῖο προσφώνησε ἀπό καρδιάς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος. «Χαίρει καί ἀγάλλεται ὁ Βόλος, ὁ Μητροπολιτικός μας Ναός καί ὄλοι μας γιά τό σπουδαῖο γεγονός τῆς ἡμέρας», τόνισε ὁ κ. Ἰγνάτιος. «Τό Τιμίο Ξύλο, ὁ Τιμίος Σταυρός τοῦ Κυρίου εἶναι ἀνάμεσά μας! Αὐτόν προσκυνοῦμε καί θά ἔχουμε ὡς μεγίστη δωρεά ἐπί μία ἑβδομάδα». Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τόν Ποιμενάρχη τῆς Ἐδέσσης γιά τήν ἀνταπόκριση στό αἶψμα τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἔπλεξε τό ἐγκώμιό του, ἀναφερόμενος στό Ἀρχιερατικό παράδειγμά του, σπίν Ἁγιογραφική του κατάρτιση, σπίν Θεολογική του ἐμπειρία καί ὑμνογραφική του προσφορά. Στή συνέχεια, τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. κ. Ἰωήλ, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τήν ἐπίσκεψή του στό Βόλο, τόν ὁποῖο χαρακτήρισε «οἰκεῖο τόπο» καί εὐχήθηκε ἀπό καρδιάς στόν Ποιμενάρχη μας νά εὐλογεῖ καί νά προάγει ὁ Θεός τήν Ἀρχιερωσύνη του.

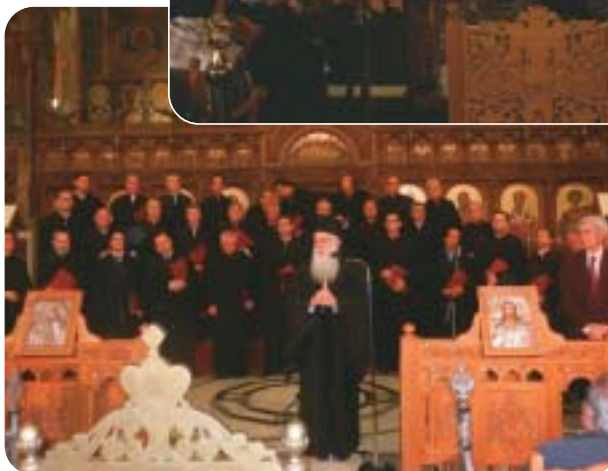
ΛΗΞΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Πραγματοποιήθηκε (6/6) στόν Ἱ. Ν. Ἁγίων Θεοδώρων Βόλου ἡ λήξη τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Λειτουργικῆς Γλώσσας τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία λειτουργεῖ, τά τελευταῖα χρόνια, μέ σκοπό τήν ἐξοικείωση τῶν συμμετεχόντων μέ τά Λειτουργικά καί Ἁγιογραφικά κείμενα τῆς Ἐκκλησίας μας. Διδάσκουσα στό Σεμινάριο, στό ὁποῖο συμμετεῖχαν περί τούς 100 σπουδαστές, ἄνδρες καί γυναῖκες καί παιδιά εἶναι ἡ Μοναχή Λαυρεντία, ἀδελφή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Λαυρεντίου Πηλίου. Ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε θερμά τήν ἀδελφή Λαυρεντία, γιά τήν ἀγάπη καί τήν συνέπεια μέ τίς ὁποῖες συνεχίζει αὐτό τό ἔργο, ἀλλά καί τούς συμμετέχοντες, γιά τόν ζήλο καί τήν προθυμία τῆς συμμετοχῆς. Ἀναφέρθηκε στόν εὐτελισμό τῆς γλώσσας μας, μέ κύρια εὐθύνη τοῦ Κράτους, καί ὑποσχέθηκε τήν συνέχιση τῆς προσπάθειας οὕτως, ὥστε οἱ πιστοί μας νά ἔρχονται σέ οὐσιαστική ἐπαφή μέ τήν μεγάλη γλωσσική μας παράδοση καί τόν πλοῦτο τῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἀποτελοῦν ἀδαπάνητο πνευματικό καί πολιτιστικό θησαυρό.

21ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Με εξαιρετική επιτυχία πραγματοποιήθηκε (14 & 16/4) το 21ο Φεστιβάλ Θρησκευτικής Μουσικής Βόλου, πού διοργάνωσε η Βολιώτικη Χορωδία, υπό την αιγίδα της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, με την σύμπραξη της Περιφερειακῆς Ἐνότητος Μαγνησίας καί Σποράδων. Στό φεστιβάλ παρέστη ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνάτιος καί πλήθος φιλόμουσων ἀκροατῶν. Στό 1ο μέρος τοῦ Φεστιβάλ (Ἱ.Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου) ἔψαλαν: ὁ Χορός τῶν Ἱερῶν τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος, μέ χοράρχη τόν Ἄρχιμ. Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου, ὁ Βυζαντινός Χορός Ψαλτριῶν “Αἱ Ἄδουσαι”, μέ Δομεστίκαινα τήν Δρ Σέβη Μαζέρα, καί ὁ Βυζαντινός Χορός τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν Βόλου «Ὁσῖος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», μέ χοράρχη τόν Πρωτοψάλτη Ἰωάννη Σχώρη. Στό 2ο μέρος τοῦ Φεστιβάλ (Ἱ.Ν. Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου) Θρησκευτικούς ὕμνους ἀπέδωσαν: ἡ Χορωδία Ἐκπαιδευτικῶν Νομοῦ Μαγνησίας, υπό τήν διεύθυνση τῆς κ. Στάσας Τzáλλα, ἡ Μικτή Χορωδία Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀγριάς Δήμου Βόλου, μέ μαέστρο τήν κ. Μάρω Σταμποπούλου, ἡ Πολυφωνική Χορωδία Δήμου Βόλου, υπό τήν διεύθυνση τοῦ μαέστρου κ. Γιάννη Καρκάλα καί ἡ Βολιώτικη Χορωδία μέ μαέστρο τήν κ Στάσα Τzáλλα. Μετά τό πέρας τοῦ προγράμματος, ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος συνεχάρη τίς χορωδίες καί ἐξέφρασε τήν ἱκανοποίησή του γιά τήν ἀψογή ἐκτέλεση τοῦ προγράμματός τους καί εὐχαρίστησαν τήν Βολιώτικη χορωδία γιά τήν διοργάνωση.

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΟΛΟΥ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΜΙΧΑΛΗ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΚΑΛΑ

Στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Νέας Ἰωνίας πραγματοποιήθηκε (18/4) σπουδαία μουσική ἐκδήλωση τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Βόλου, μέ τίτλο «Ὑμνος ὑφαίνειν - Ἡ ὕμνογραφία συναντᾷ τή βυζαντινή καί εὐρωπαϊκή χορωδιακή μουσική». Στήν ἐκδήλωση συνέπραξαν τά μουσικά σύνολα τοῦ Βυζαντινοῦ χοροῦ, υπό τήν διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου καί Καθηγητοῦ κ. Εὐαγγέλου Παυλίδη καί τῆς χορωδίας ἑλληνικῆς μουσικῆς, υπό τήν διεύθυνση τῆς

Καθηγήτριας κ. Κερασίας Σιᾶρα, ἀποδίδοντας θαυμάσια ἐκλεκτούς ὕμνους καί ᾄσματα, ἐνόψει τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος. Στήν ἐκδήλωση παρέστησαν ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνάτιος, ὁ Διευθυντής Β/θμιας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας κ. Σωκράτης Σαβελίδης καί πλήθος κόσμου. Κορυφαία στιγμή τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ἡ βράβευση δύο ἐκλεκτῶν προσωπικοτήτων τῆς μουσικῆς τέχνης καί παράδοσης, ἀπό τό Μουσικό Σχολεῖο, τοῦ Πρωτοψάλτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Καθηγητοῦ Βυζ. Μουσικῆς κ. Μιχαήλ Μελέτη καί τοῦ διακεκριμένου μαέστρου κ. Γιάννη Καρκάλα, γιά τήν πολυχρόνια προσφορά τους στήν Μουσική. Γιά τοὺς τιμωμένους μίλησε ἡ Διευθύντρια τοῦ Σχολείου κ. Ἀρετή Τζαννετοπούλου, ἡ ὁποία ἀναφέρθηκε στό ἔργο τους, ἐνῶ ἐπεσήμανε τήν σπουδαία ἐργασία πού συντελεῖται στό σχολεῖο, μέ τήν ἀρμονική συνεργασία ὄλων, μαθητῶν καί ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ. Τήν ἐκδήλωση ἐκλείσει ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἐκθείασε ὄχι ἀπλῶς τήν μουσική κατάρτιση καί προσφορά τῶν τιμηθέντων, ἀλλά τόνισε ἐμφαντικά τό ἦθος τους, τό ὁποῖο μετέδωσαν

στούς πολυπληθεῖς μαθητές τους, ἐνῶ παρατήρησε ὅτι τό χάρισμα, πού τοὺς χάρισε ὁ Θεός, δέν τό κράτησαν γιά τόν ἑαυτό τους, ἀλλά τό διένειμαν μέ ἀγάπη, παράγοντας πληθώρα ἄξιων μαθητῶν, πού εἶναι ἡ παρακαταθήκη τους. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε τό ἔργο πού συντελεῖται στό Μουσικό Σχολεῖο, τό ὁποῖο τό καθιστᾷ κορυφαῖο στόν τόπο μας.

ΝΕΑ ΜΟΝΑΧΗ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

Μία νέα Μοναχή εἰσηλθε ἐπίσημως στήν ἐκλεκτή καί περίβλεπτη γυναικεία Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πηλίου, μέσα στήν χαρμόσυνη ἀτμόσφαιρα τῆς Πασχαλινῆς περιόδου. Πρόκειται γιά τήν Ἀδελφή Πορφυρία (κατά κόσμον Ἑλένη Τζιβινίκου, Πτυχιούχο Λογιστικῆς τοῦ Τ.Ε.Ι. Λάρισας), ἡ Ρασοφορία τῆς ὁποίας πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή τοῦ Θωμᾶ (8/5) ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιο. Στήν Ἀκολουθία συμμετείχαν πολλοί Κληρικοί, ἀντιπροσωπεῖς Ἱερῶν Μονῶν καί πλήθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι «δέν ὑπάρχει πῶς χαρμόσυνο γεγονός στή ζωή ἐνός ἀνθρώπου ἀπό τήν πλήρη ἀφιέρωσή του στόν Ἀναστάνα Λυτρωτή. Στά μάτια τῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων ἡ ἀφιέρωση ταυτίζεται, συχνά, μέ θλίψη καί δοκιμασία. Κι ὅμως, οἱ αὐθεντικά ἀφιερωμένοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ζοῦν οὐσιαστικά τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ... εἶναι οἱ διαχρονικοί μάρτυρες καί ὁμολογητές τῆς Ἀναστάσεως, ἔχοντας πάντα, ὅμως, τήν ἐπίγνωση ὅτι ἡ Ἀνάσταση εἶναι καρπός τῆς Σταυρώσεως...». Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Ἱγνάτιος τόνισε ὅτι «δέν ἀρκεῖ ὁ Μοναχός νά θυσιάσει καί ν' ἀφιερώσει τήν ζωήν στό Χριστό, ἄν ταυτόχρονα, δέν ἔχει ἀποδεχθεῖ ὅτι θά γίνει θυσία γιά ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, στήν προσευχή καί στήν διακονία...». Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στόν Ἅγιο Πορφύριο τόν Καυσοκαλυβίτη, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου ἔλαβε τό ὄνομά της ἡ νέα Μοναχή, «γιά νά διακηρύττει πάντοτε ὅτι ἡ ἀγιότητα δέν ἀφορᾷ ἄλλους αἰῶνες καί ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλά εἶναι γεγονός καί τῆς ἐποχῆς μας μέσα στήν Ἐκκλησία...».

ΣΤΗ ΣΕΡΒΙΑ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΜΑΣ

Στή Σερβία ταξίδεψε η πρότυπη Χορωδία των Κληρικών της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἀπὸ 24-27/5, προσκεκλημένη τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Βρανίων, τῆς Σερβικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ἡ Χορωδία πραγματοποίησε δύο ἐμφανίσεις, ὑπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου, ἀφήνοντας ἄριστες ἐντυπώσεις καὶ ἀποκομίζοντας τὸ θερμὸ χειροκρότημα καὶ τοὺς ἐπαίνους τῶν ἀκροατῶν τῆς. Ἡ πρώτη ἐμφάνιση (24/5) πραγματοποιήθηκε στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Τριάδος Βρανίων, σὲ ἐκδήλωση-ἀφιέρωμα στοὺς Ἁγίους ἀυταδέλφους Ἰσαποστόλους καὶ Φωτιστές τῶν Σλάβων Κύριλλο καὶ Μεθόδιο, παρουσία πολλῶν Κληρικῶν, τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλης καὶ μεγάλου φιλόμουσου κοινῶ. Ἡ δευτέρη ἐμφάνιση (26/5) πραγματοποιήθηκε στή Γκαλερί τῆς Σερβικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν, στὸ Βελιγράδι, παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Βελιγραδίου & πάσης Σερβίας κ. Εἰρηναίου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, πολλῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, τοῦ Πρέσβη τῆς Ἑλλάδος στὸ Βελιγράδι κ. Κων/νου Οἰκονομίδη, καὶ πλήθους φιλόμουσων Σέρβων καὶ Ἑλλήνων ἀκροατῶν. Στὴν ἴδια ἐκδήλωση ἐμφανίστηκε καὶ ἡ Μεικτὴ Χορωδία τῆς Νέας Ἀγχιάλου, ὑπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ Γιώργου Διαμαντόπουλου. Προλογίζοντας τὴν ἐκδήλωση, ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ σημερινὴ καλλιτεχνικὴ εὐκαιρία εἶναι μία ἀκόμη ἀπόδειξη τῆς ἐνότητας πού ζοῦμε στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία...». Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὶς διαχρονικὲς σχέσεις συνύπαρξης καὶ βαθειᾶς φιλίας τῶν δύο λαῶν καὶ Ἐκκλησιῶν καὶ ἀπύθυνε πρόσκληση στὸν Προκαθήμενο τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ ὡς Πατριάρχης. Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ τὸν Χαιρετισμὸ τοῦ Μακ. Πατριάρχου κ. Εἰρηναίου, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὴν Χορωδία τῶν Κληρικῶν μας, πού, «μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσουμε τὴν Βυζαντινὴ-Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ», καθὼς καὶ τὴν Χορωδία τῆς Νέας Ἀγχιάλου, πού ἀπέδωσε μέλη πού σχετίζονται μὲ τὸν Ἐθνομάρτυρα Ρήγα Φεραῖο, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν δολοφονήθηκε στὸ Βελιγράδι ἀπὸ τοὺς Τούρκους. «Μὲ τὴν ἐπίσκεψη αὐτῆς», σημείωσε ὁ κ. Εἰρηναῖος, «ἐπικυρώνουμε τὴν ἱστορικὴ σχέση καὶ φιλία τῶν δύο λαῶν, τὸ γεγονός ὅτι εἴμαστε μία Ἐκκλησία, ἅρα ἕνας λαὸς τοῦ Χριστοῦ. Οἱ καιροὶ πού ζοῦμε δείχνουν τὴν ἀνάγκη τῆς ἐνότητας, πού εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ διαφυλάττουμε».

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Μὲ τὴν δέουσα λαμπρότητα τιμήθηκε στὸ Βόλο ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, μὲ ἐπίκεντρο τὸν ὁμώνυμο περικαλλὴ Ναὸ στὴν παραλία τῆς πόλης. Στὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, πλαισιωμένος ἀπὸ πολλοὺς Κληρικούς καὶ πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος, παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀπὸ τὸν Μέγα Κωνσταντῖνο, τὸ 325 μ.Χ. στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας, ἀναφέρθηκε στὴν συνοδικότητα τῆς Ἐκκλησίας, «ἡ ὁποία ἐκφράστηκε, μὲ οἰκουμενικὸ τρόπο, στὴν πρώτη χιλιετία τῆς Χριστιανικῆς ἱστορίας καὶ πάνω τῆς στηρίχθηκε καὶ στηρίζεται ἡ πίστη μας, ἡ Ὀρθοδοξία μας καὶ ἡ λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας μας». Κατέληξε δέ, ἀναφερόμενος ἐκτενῶς στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Πανορθόδοξη Σύνοδο, πού μέλει νὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Κρήτη, τὸν ἐπερχόμενο Ἰούνιο. Μίλησε γιὰ τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐγχειρήματος, πού ἀνάγονται στὶς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰ., μὲ πρωτοβουλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλὰ μέχρι σήμερα δὲν εὐδοκῶθηκε γιὰ πολλοὺς καὶ ἱστορικούς λόγους. Ὁ κ. Ἰγνάτιος μίλησε γιὰ τὶς ἀπόψεις πού κατατίθενται, τὸν τελευταῖο καιρὸ, γιὰ τὴν ἐπικείμενη Μεγάλη Σύνοδο, θετικὲς καὶ κριτικὲς καὶ τόνισε ὅτι «καὶ αὐτὸ ἐντάσσεται μέσα στὴ λογικὴ τῆς Συνόδου καὶ ἐμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι καλούμαστε νὰ ἀφουγκραστοῦμε ὅλες τὶς ἀπόψεις καὶ νὰ τὶς καταθέσουμε ὑπεύθυνα, γιὰτὶ συνιστοῦν τὴν φωνὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ». Ἀφοῦ ἀναφέρθηκε ἀκροθιγῶς στὴν τελικὴ θεματολογία τῆς Συνόδου καὶ τὴν προβληματικὴ πού ἀναπτύσσεται γύρω ἀπ' αὐτὴν, τόνισε ὅτι ἡ πορεία μας πρὸς τὴν Σύνοδο «γίνεται μὲ γνώμονα τὴν ἐνότητα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ποιμνίου μας». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καὶ Βελεστίνου κ. Δαμασκηνῶ. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Διονύσιος Κατερίνας, Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς.

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΒΟΛΟΥ

Μὲ θρησκευτικὴ κατάνυξη, ἱεροπρέπεια καὶ τὴν ἀθρόα συμμετοχὴ πιστῶν, πραγματοποιήθηκαν τὴν Κυριακὴ 6 Ἰουνίου, τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίας Ἄννης, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, πλαισιωμένου ἀπὸ πλῆθος κληρικῶν. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, στὴν ὁμιλία του ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος,

μεταξύ ἄλλων, ἐπαίνεσε τὸν πρωτεργάτη καὶ Προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, Πρωτ. Νικόλαο Νασιώκα, γιὰ τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Ἐξῆρε τὸ ἦθος του, τὴν θυσιαστικὴ προσφορά του στὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἔχει καταστῆ πολῦτιμος συνεργάτης σὲ ὅσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἔχει ἀναθέσει. Τέλος, εὐχαρίστησε τοὺς εὐλαβεῖς ἐνορίτες καὶ προσκυνητὲς γιὰ τὴν καθοριστικὴ συμβολὴ τους στὴν ἀποπεράτωση τοῦ Ναοῦ.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΑΟΥΣΒΙΤΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ. ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΉ ΤΟΥ ΔΡΑΣΗ

Σπίν κατάμεστη αίθουσα «Γιάννης Κορδάτος» τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, στό Βόλο, πραγματοποιήθηκε (9/5) ἐκδήλωση μέ τίτλο: «ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ - γιά τήν συνύπαρξη, τήν ἀνοχή, τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη, σέ καιρούς δύσκολους». Κατά τήν διάρκειά της, τιμήθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος ἀπό τό Κ.Ι.Σ.Ε. «ὡς ἔκφραση ἀναγνώρισης γιά τό ἔργο του ὑπέρ τοῦ διαθρησκευτικοῦ διαλόγου καί τόν ἀγώνα του κατά τοῦ ρατσισμοῦ, τῆς ξενοφοβίας καί τοῦ ἀντισημιτισμοῦ». Σπίν ἐκδήλωση παρέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος καί χαιρέτισαν οἱ: Μωσῆς Κωνσταντίνης-Πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου Ἑλλάδος, Γεώργιος Πετράκος-Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Μαρσέλ Σολομών-Πρόεδρος τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητας Βόλου. Ὁμίλησαν οἱ: Ἡλίας Σαμπετάι-Ραβίνος Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητας Λάρισας, Κώστας Ἀνδρουλιδάκης-Καθηγητής Φιλοσοφίας, Τμήμα Φιλοσοφικῶν καί Κοινωνικῶν Σπουδῶν Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Κρήτης, Γῶργος Καλαντζῆς-Γενικός Γραμματέας Ἐρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρευνας καί Ἐρησκευμάτων. Ὁ τιμώμενος Μητροπολίτης κ. Ἰγνάτιος συγκίνησε ἰδιαίτερα μέ τήν ἀναφορά του σπίν ἐπίσκεψή του πρίν λίγες ἡμέρες καί τήν συμμετοχή του σπίν ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ-THE MARCH OF THE LIVING, πού διοργανώνεται κάθε χρόνο σέ ἀνάμνηση τῆς ΠΟΡΕΙΑΣ ΘΑΝΑΤΟΥ, πού οἱ Ναζι δολοφόνοι ὑποχρέωσαν νά κάνουν, τούς ἐξαθλιωμένους κρατούμενους τῶν τερατωδῶν στρατοπέδων ἐξόντωσης, ΑΟΥΣΒΙΤΣ-ΜΠΙΡΚΕΝΑΟΥ, λίγες μόνον μέρες πρίν τήν ἀπελευθέρωσή τους ἀπό τόν προελαύνοντα τότε «Κόκκινο Στρατό», τόν Ἰανουάριο τοῦ 1945. Σπίν διάρκεια ἐκείνης τῆς πορείας, ἔχασαν τή ζωή τους χιλιάδες ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐξαντλημένοι, πεινασμένοι, σχεδόν γυμνοί καί νηστικοί, περπάτησαν ἐπί χιλιόμετρα σέ θερμοκρασίες ἕως καί -30 °C. Ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος προσεκλήθη προσωπικά ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς σπίν Πολωνία κ. Ἀχάραλε Ταμέρ, «ὡς ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης γιά ὅσα ἔπραξε ὁ προκατόχος Σας Σεβασμιώτατος Ἰωακείμ γιά τήν σωτηρία τῶν ἑβραίων κατοίκων τοῦ Βόλου σπίν σκοτεινή περίοδο 1941-1945». Εὐχαρίστησε, ἐπίσης, ἰδιαίτερως, τόν κ. Ἐμμανουήλ Τουφεξῆ, Γενικό Διευθυντή τῆς AGAPE Ἑλλάς, πού συνέβαλε σπίν πραγματοποίηση τοῦ προσκυνήματος. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας προσεκλήθη νά ἀνάψει τήν 1η ἀπό τίς 6 δάδες σπίν μνήμη τῶν θυμάτων τοῦ Ὀλοκαυτώματος στό στρατόπεδο τοῦ θανάτου Μπικρενάου, τιμώντας τούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς πού διέσωσαν χιλιάδες ψυχές, κάνοντας πράξη τά λόγια τοῦ Εὐαγγελίου. Στό μῆνυμά του ἐνόπιον χιλιάδων νέων ἀπό 40 κῶρες καί σέ ἀπευθείας τηλεοπτική σύνδεση μέ τά μεγαλύτερα τηλεοπτικά δίκτυα τῆς γῆς, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε: «Ἔρχομαι ἐδῶ ὅπου ἑκατομμύρια ἑβραίων καί ἄλλων ἀδελφῶν μας δολοφονήθηκαν βάρβαρα, ὡς ταπεινός προσκυνητής, στό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πράου καί ταπεινοῦ τῆ καρδία. Εὐχομαι καί προσεύχομαι, ὥστε τό φῶς αὐτῆς τῆς δάδας νά φωτίσει τίς διάνοιες καί τίς καρδιές ὄλων μας, γιά νά ἀκολουθήσουμε τό Εὐαγγέλιο, πρὸς ἕνα κόσμο συνύπαρξης, ἀνεκτικότητας, ἀγάπης καί εἰρήνης! ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΚΑΝΕΝΑ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ!»

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ ΤΟ «ΜΙΚΡΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΑΓΙΑΣ

Ἐνα ὄραμα χρόνων ἔφτασε σπίν στιγμή τῆς πραγματοποίησης γιά τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἀγιάς, μέ τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσιομάρτυρος Δαμιανοῦ, τοῦ λεγομένου καί «Μικροῦ Καθολικοῦ», πού τελέσθηκαν (28/5) ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο. Τήν παραμονή εἶχαν προηγηθεῖ ἡ Ἀκολουθία καταθέσεως τῶν ἱερῶν λειψάνων καί ὁ Ἑσπερινός τῶν ἐγκαίνιων. Ἀνήμερα τελέστηκε ὁ πανηγυρικός Ὁρθρος καί ἀναγνώστηκαν οἱ προκαθαρτικές εὐχές, ἐνῶ ἀκολούθησε ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν λειψάνων γύρω ἀπό τόν νέο ναό, ἡ εἴσοδος σ' αὐτόν καί ὁ καθαγιασμός τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Ἀκολούθησε ἡ πρώτη Θεία Λειτουργία στό ἐγκαίνιασμένο Θυσιαστήριο. Σπίν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε σπίν πράξη τῶν ἐγκαίνιων καί σπίν σπουδαιότητά τους, μίλησε γιά τόν καθαγιασμό τῆς Ἀγίας Τραπέζης

καί τῆ σημασία του, ἐνῶ μέ θερμά λόγια ἐξήρε τήν ἀποφασιστική στάση τῶν ἀδελφῶν καί τῆς Ἡγουμένης, Γερόντισσας Θεοδέκτης, πού μέ τήν εὐχή τοῦ μακαριστοῦ γέροντά τους π. Δοσιθέου, μέ ἀξιοθαύμαστο τρόπο καί σέ ἐλάχιστο χρόνο κατάφεραν νά ἀνοικοδομήσουν τόν ἐν λόγῳ ναό. Τίς συνεχάρη, ἐπίσης, γιά τίς τεράστιες προσπάθειες, πού καταβάλλουν, ἀνασπίλωσης τοῦ παλαιοῦ καθολικοῦ, ἀλλά καί γιά τό ὅτι μέ τίς δράσεις καί τό ἔργο τους ἔχουν καταξιωθεῖ σπίν συνείδηση τοῦ κόσμου καί ἔχουν κάνει γνωστή τή μονή σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί σέ πολλές κῶρες τοῦ

ἐξωτερικοῦ. Μετά τό πέρας τῶν ἐγκαίνιων, ἡ Ἡγουμένη, ἐξέφρασε «ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη στόν δωρεοδότη Χριστό, ἐγκάρδιες εὐχαριστίες στόν Σεβασμιώτατο γιά τήν προσευχή, τό ποικίλο ἐνδιαφέρον του πρὸς τή Μονή καί τίς εὐχές του...».

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 350 • Ἀρ. Φύλλου 421-422 • Μάιος-Ἰούνιος 2016

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε (15/5) στο Ἐνοικτό Δημοτικό Θέατρο Ν. Ἰωνίας ἡ γιορτή λήξης τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, πολλῶν Κληρικῶν καί πλήθους γονέων καί παιδιῶν, οἱ νέοι μας παρουσίασαν ἕνα υπέροχο πρόγραμμα, πού ἀνοίξε ὁ Νεανικός Βυζαντινός χορός τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὑπό τῆ χοραρχία τοῦ κ. Εὐσταθίου Γραμμένου. Τό καλωσόρισμα ἀνέλαβαν ἡ ὁμάδα τῶν νέων τοῦ Γραφείου Νεότητας, μαζί μέ τά παιδιά τῶν κατηχητικῶν σχολείων. Στή συνέχεια, ἡ Νεανική Χορωδία «Δημητριάς», πού ἀπαρτίζεται ἀπό παιδιά τοῦ 10οῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Νέας Ἰωνίας στό Ἰλιβέρι, παρουσίασε μουσικό πρόγραμμα, ὑπό τῆ διεύθυνση τοῦ κ. Βαγγέλη Μπαντελά. Ἀμέσως μετά, τά παιδιά τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου καί τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου Βόλου μοιράσθηκαν μέ τόν κόσμο μιά μέρα τοῦ κατηχητικοῦ, ἐνῶ τά χορευτικά τμήματα τῶν ἐνοριῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἀναλήψεως καί Ἁγίας Τριάδος Βόλου, Ἁγίου Σπυρίδωνος Νέας Ἰωνίας, Τιμίου Προδρόμου Ἀνακασίας, Εἰσοδίων Θεοτόκου Ἄνω Βόλου, Ἁγίου Γεωργίου Ἀγριάς καί Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Φυτόκου παρουσίασαν παραδοσιακούς χορούς. Ἀμέσως μετά, τό λόγο ἔλαβε ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τῆ χαρά του, γιατί «αὐτό πού ζοῦμε σήμερα εἶναι τό ἀποκορύφωμα μιάς μεγάλης προσπάθειας, πού ἔγινε καθ' ὅλη τῆ διάρκεια τοῦ ἔτους στό νεανικό μας ἔργο...». Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τό ἔργο πού συντελεῖται στίς Σχολές Βυζ. Μουσικῆς καί Ἀγιογραφίας, ἀναφέρθηκε στίς προσπάθειες τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας γιά τήν κοινωνικοποίηση τῶν ΡΟΜΑ καί στάθηκε ιδιαίτερα στό νεανικό ἔργο τῆς Μητροπόλεως, πού ἐνισχύεται ἀπό ἐξαιρετικές καί ποιοτικές, σύγχρονες ἐκδόσεις γιά τά παιδιά τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων. Τόνισε ὅτι «ἡ κατήχηση εἶναι ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, μακάρι, ὅμως, νά συμβάλει καί τό σχολεῖο καί ἡ οἰκογένεια σ' αὐτό». Ἐπεσήμανε τήν ἀξία τῆς Παραδόσεως, «πού διαφυλάσσεται στά Κατηχητικά Σχολεῖα τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως καί τῆς Ἑλληνικότητας, ἕναν ἀνεκτίμητο θησαυρό, πού πρέπει νά διαφυλαχθεῖ, πάση θυσία, σ' αὐτή τήν κρίσιμη ἐποχή. Αὐτή ἡ Παράδοση μᾶς ἐνώνει ὡς λαό, εἶναι ἡ παρακαταθήκη μας... Τά παιδιά μας παίρνουν αὐτά τά πολύτιμα ἐφόδια γιά νά ἔχουν μιά ὄντως αὐθεντική ζωή. Τέλος, ὁ κ. Ἰγνάτιος κάλεσε τούς γονεῖς νά στείλουν τά παιδιά τους στίς καλοκαιρινές κατασκηνώσεις στόν Ἅγιο Λαυρέντιο, ἐξαιρουμένης τῆς ἔργου πού συντελεῖται σ' αὐτές δεκαετίες τώρα καί ἔκλεισε εὐχαριστώντας τούς συντελεστές τῆς ἐορτῆς, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἐπίσκοπο τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Καλλίνικο Γεωργακόπουλο. Ἡ ἐκδήλωση ὁλοκληρώθηκε μέ τό Θεατρικό ἔργο «Τό Δοξαστικό τῆς παράδοσης», τό ὁποῖο παρουσιάστηκε ἀπό τά στελέχη τοῦ Γραφείου Νεότητος, μέ τῆ συμμετοχή παιδιῶν τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων. Τήν προηγούμενη ἡμέρα (14/5), πραγματοποιήθηκε ἡ Γιορτή Λήξης τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῶν Ἀρχιερατικῶν Περιφερειῶν Ἀλμυροῦ καί Ν. Ἀγχιάλου, στίς ἐγκαταστάσεις τῆς 111 Π.Μ. στήν Ν. Ἀγχιάλου.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Τόν 2ο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης ἔλαβε (15/5) ὁ π. Στέφανος Κολυνδρίνης, ἕγγαμος καί πατέρας δύο παιδιῶν, μέχρι πρότινος Διάκονος τοῦ Ἱεροῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὁποῖος τόν κατέστησε Πρεσβύτερο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ἡ Χειροτονία τελέστηκε στόν Ναό πού διακόνησε, παρουσία πολλῶν Κληρικῶν καί πλήθους λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στίς πολλές δυσκολίες πού κλήθηκε νά προσπεράσει ὁ π. Στέφανος, προκειμένου νά ἰκανοποιήσει τόν ἱερό πόθο του, γεγονός πού πραγματοποιήθηκε λόγω τῆς βαθειᾶς ἀγάπης του στόν Θεό καί στήν ἐμπιστοσύνη στό θέλημά Του. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπανέλαβε αὐτό πού συχνά τονίζει ὅτι «οἱ νέοι Κληρικοί μας εἰσέρχονται στήν Ἱερωσύνη ὑπό δύσκολες συνθήκες, μέ ἕνα Κράτος πού δέν μπορεῖ νά ἀνταποκριθεῖ στίς ὑποχρεώσεις του, μέ ἀποτέλεσμα, στήν καλύτερη περίπτωση νά

κρατοῦν τό ἐπάγγελμα τους γιά τόν βιοπορισμό τους καί ταυτόχρονα νά προσφέρουν τόν ἑαυτό τους στήν Ἐκκλησία καί τῆ διακονία τοῦ λαοῦ. Ἡ τόλμη σου», συνέχισε ὁ κ. Ἰγνάτιος, «εἶναι ἕνα προσκλητήριο σέ ὅλους ἐκείνους πού ἐπιθυμοῦν νά προσφερθοῦν μέ ἀπόλυτη ἀνιδιοτέλεια στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας...». Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ προσέλευση τῶν νέων σήμερα στήν ἱερωσύνη εἶναι ἕνα θαῦμα, πού ἡ λογική, ἴσως, δέν μπορεῖ νά κατανοήσει, ἀλλά ἡ Ἐκκλησία τό βιώνει στά πρόσωπα ἐκείνων πού προσφέρονται σ' Αὐτήν». Ὁ νέος Ἱερεὺς θά τοποθετηθεῖ στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Βλασίου Πηλίου.

Η ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΗΣ

Ἡ Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος πραγματοποίησε στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ ἐόρτια ἐκδήλωση (6/6), γιά νά τιμήσει τούς Μουσικοδιδασκάλους κ.κ. Κυριαζή Νικολέρη, Πέτρο Μπλάνα, Δημήτριο Μαργαρίτη καί Δημήτριο Μανώλη, γιά τήν πολυετή καί καρποφόρα προσφορά τους στήν πατρώα μουσική μας. Συμμετείχαν ὁ Βυζαντινός Χορός τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Ὁσῖος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» καί ἡ Χορωδία τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς. Στό τέλος τῆς ἐκδήλωσης ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη του στοὺς τιμηθέντες γιά ὅσα ἔχουν προσφέρει «σπὴ Σχολή, σπὴν Τοπική μας Ἐκκλησία, σπὴν Θεῖα Λατρεία, στοὺς μαθητές, οἱ ὁποῖοι συνεχίζουν τῆ παράδοση τῶν χοραρχῶν μέ ἐμπιστοσύνη καί συνέπεια».

ΠΑΝΔΗΜΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΣΤΟ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ

Ίστορικές στιγμές έζησε (22/5) η πόλη του Βελεστίνου, υποδεχόμενη τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, στο πλαίσιο τῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὰ 40 χρόνια δράσης καί προσφοράς τοῦ Συλλόγου Περιβολιωτῶν Νομοῦ Μαγνησίας. Ἡ ὑποδοχή τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἦταν πάνδημη, μέ ἐπικεφαλῆς τούς Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, Βελεστίνου κ. Δαμασκνῶ καί τόν Δήμαρχο Ρήγα Φεραίου κ. Δημήτρη Νασίκα. Μετά τήν ἄφιξη τοῦ Μακαριωτάτου, τελέστηκε ὁ Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ κ. Ἱερωνύμου. Τόν Μακαριώτατο προσφώνησε ὁ Δήμαρχος Ρήγα Φεραίου κ. Δημήτρης Νασίκας, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ἡ ἐπίσκεψή του «περιποιεῖ μεγάλη τιμή καί εὐλογία γιὰ τήν πόλη τοῦ Βελεστίνου καί τόν ἄνθρωπο μας...». Ὁ κ. Δήμαρχος τόνισε, μεταξύ ἄλλων: «Κάτω ἀπό τή Θεοφώτιστη ποιμαντορία σας, ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι αὐτή πού προσφέρει στή δύσκολη ὥρα καταφυγή, καταλλαγή καί ἀπάντηση στά ἐναγώνια ἐρωτήματα τῆς κοινωνίας. Εἶναι αὐτή πού κρατᾷ σέ ἐγρήγορη τίς καθαρές συνειδήσεις, διδάσκοντας πίστη, ἐνότητα, ἀλληλεγγύη καί συνοχή...». Ἀκολούθησε ἡ προσφώνηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὰ συναισθήματά του, «συναισθήματα πού πιστεύουμε πῶς ἐκπροσωποῦν ὅλο τόν ἑλληνικό λαό καί τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας. Δέν γνωρίζουμε ἂν θά δώσει ποτέ ὁ Θεός καταλληλότερο πρόσωπο ἀπό ἐκεῖνον γιὰ τήν ἀντιμέτωπιση τῶν ἀπαιτήσεων τῶν καιρῶν, στήν πολύπλευρα χειμαζόμενη ἑλληνική πατρίδα μας...». Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε προσωπικά τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνατίο, «γιὰ τήν προσφορά σας πρὸς τόν πρόσωπό μου, ὡς Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς τήν διοικοῦσα Ἐκκλησία καί ὀλόκληρο τό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας. Διότι ἡ προσωπικότητά σας, τό πνευματικό σας ἀνάστημα, ἡ συμπεριφορά σας, ἀλλά κυρίως ἡ ἐκκλησιαστική σας δραστηριότητα, εἶναι πολύτιμος βοηθός καί παρηγορητής σ' ἐκείνους πού ἀντιμετωπίζουν δύσκολα προβλήματα σ' αὐτή τή διακονία...». Στή συνέχεια μίλησε γιὰ τήν κρίση τῶν θεσμῶν στήν πατρίδα μας: «Οἱ θεσμοί ἀποτελοῦνται ἀπό ἀνθρώπους. Ὅταν, ὅμως, οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἀρρωστοί, ἀρρωσταίνουν, αὐτόματα καί οἱ θεσμοί...». Στό σημεῖο αὐτό ἀναφέρθηκε σέ ὑπόμνημα Ἐπιτροπῆς, «ἀποτελούμενης ἀπό Ἕλληνες, πού συμβουλεύει τήν ἀποπομπή τῶν συμβόλων ἀπό τὰ σχολεῖα καί τούς δημόσιους χώρους, τόν Σταυρό, τίς Εἰκόνες, ὡς κίνηση δῆθεν ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς κοινωνίας... Αὐτή ἡ εἰσήγηση, βρίσκεται στά γραφεῖα τῶν Ὑπουργῶν καί τελεῖ σέ ἀναμονή... Ὑπό αὐτές τίς συνθήκες, εἶναι δυνατόν νά συμβεῖ ὀτιδήποτε καλό; Πρέπει νά ἐπισημάνουμε πρῶτα στόν ἑαυτό μας τήν ἀρρώστια καί νά τή θεραπεύουμε...». Ὁλοκλήρωσε δέ τόν λόγο του, μέ ἀναφορά στή διαχρονική προσφορά τῆς Ἐκκλησίας μας στή διάσωση τοῦ ἔθνους, μέ κάθε τρόπο καί κόστος, ὅπως συμβαίνει καί στίς μέρες μας. Ἀκολούθησε βλάχικο πανηγύρι στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ, μέ τή συμμετοχή μουσικοχορευτικῶν σχημάτων τοῦ Συλλόγου Περιβολιωτῶν Νομοῦ Μαγνησίας.

ΔΙΔΥΜΟΙ ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Δύο νέοι πολύτιμοι κρίκοι προστέθηκαν στήν ἀλυσίδα τῶν Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, μέ τήν εἰς Διάκονον Χειροτονία τῶν κατά σάρκα διδύμων ἀδελφῶν π. Ἰωάννου Σωτηρόπουλου καί π. Σταύρου Σωτηρόπουλου, ἐγγάμων, πτυχιούχων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Οἱ Χειροτονίες τους τελέστηκαν ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου, στίς 16/4 καί 4/6 ἀντίστοιχα, μέ τή συμμετοχή πλήθους Ἱερέων καί Διακόνων ἀπό τόν Βόλο, τήν Καρδίτσα, τίς Σέρρες, τήν Πάτμο, τήν Ἄμφισσα, τήν Κρήτη, τή Λάρισα, ἐνῶ συμπροσευχήθηκε πλῆθος εὐλαβῶν Χριστιανῶν. Στήν ὁμιλία του πρὸς τόν π. Ἰωάννη ὁ κ. Ἰγνατίος ἀναφέρθηκε στήν πορεία του στήν Ἐκκλησία, ἀπό τήν παιδική του ἡλικία, ὅταν ἄρχισε νά καλλιεργεῖται ὁ πόθος τῆς Ἱερωσύνης. Μίλησε γιὰ τήν δική του ἐμπειρία τῶν δεκαοκτώ ἐτῶν στόν Βόλο, στήν διάρκεια τῶν ὁποίων εἶδε τόν π. Ἰωάννη καί τόν διδυμο ἀδελφό του Σταύρο νά αὐξάνονται ἐν Κυρίῳ καί νά ὀριμάζουν μέσα στήν Ἐκκλησία, νά σπουδάζουν τήν Θεολογία, νά συστήνουν ἐκλεκτές οικογένειες καί νά εἰσέρχονται πλέον, ἔτοιμοι, στό σῶμα τῶν Κληρικῶν μας. Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ κ.

Ἰγνατίος παρατήρησε ὅτι «οἱ Κληρικοί στήν ἐποχή μας δέν εἶναι ὅπως παλιά. Δέν ὑπάρχουν, πλέον, διασφαλίσεις, παρόλα αὐτά ἡ ἐποχή μας ζητεῖ πολλά, ζητεῖ προσφορά καί θυσία. Ἐντούτοις, νέοι Κληρικοί παίρνετε τήν μεγάλη ἀπόφαση, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στόν Θεό καί στούς ἀνθρώπους Του καί αὐτό σᾶς καθιστᾷ ἄξιους σεβασμοῦ καί ἐπαίνου...». Ὁλοκληρώνοντας τήν ὁμιλία του, κάλεσε τόν π. Ἰωάννη νά μή ξεχνᾷ ποτέ ὅτι «ἡ πορεία μας εἶναι πορεία πρὸς τόν Ἕνα καί Μοναδικό Θεό, μέ σκοπό τήν ἔνωσή μας μέ τόν Ἀναστημένο Χριστό». Ὁ π. Ἰωάννης τοποθετήθηκε στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βόλου. Στήν ὁμιλία του πρὸς τόν π. Σταύρο ὁ Σεβασμιώτατος σημείωσε ὅτι «ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι γιορτή γιὰ τήν Τοπική μας Ἐκκλησία, γιὰ τήν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τούς Κληρικούς καί τό λαό μας, πού σέ γνώρισαν καί σέ ἀγάπησαν ἀπό μικρό παιδί...». Ὁ κ. Ἰγνατίος παρατήρησε ὅτι «ζοῦμε σέ μιά ἐποχή πού κάποιοι νομίζουν ὅτι μποροῦν νά ἐπιβάλουν ἀντιλήψεις καί ἰδέες, πού δέν ἔχουν τήν παραμικρή σχέση μέ τίς ἀρχές, τήν παράδοση καί τήν πίστη αὐτοῦ τοῦ τόπου, λές καί δέν ἔχουν τίποτα διδαχθεῖ ἀπό τήν ἱστορία. Ὅμως, ζεῖ Κύριος ὁ Θεός καί ὅσο ὑπάρχουν νέοι εὐλαβεῖς καί οικογένειες Χριστιανικές, ὅλα αὐτά θά εἶναι φευγαλέες ἰδέες, στιγμιότυπα πού κάποια

στιγμή θά καθοῦν. Ἕνα θά μείνει: ἡ ἐμπειρία τῆς ἀγάπης, πού καλοῦμαστε νά διακονήσουμε καί νά προσφέρουμε στόν κόσμο». Ὁ Σεβασμιώτατος κάλεσε τόν νέο Κληρικό νά διατηρήσει τήν ταπεινότητα καί τήν ἀγάπη στήν καρδιά του, μιμούμενος τά χρηστά παραδείγματα τῆς ζωῆς του. Ἀναφέρθηκε στήν προσωπική του ἐμπειρία ἀπό τήν πνευματική ἀνατροφή τῶν δύο ἀδελφῶν Διακόνων καί ἐξέφρασε τήν βαθειά του ἱκανοποίηση γιὰ τήν κατά Χριστόν πρόοδο καί προκοπή τους μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὁ π. Σταύρος θά διακονήσει στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ. ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Με λαμπρότητα και ιεροπρέπεια έορτασε η Τοπική μας Έκκλησία την μεγάλη Δεσποτική εορτή της Θείας Ἀναλήψεως, με επίκεντρο τόν περικαλλή και μεγαλοπρεπή όμώνυμο Ναό του Βόλου. Την παραμονή της εορτής τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος, Ἱστιάδας & Βορείων Σποράδων κ. Χρυσσοστόμου, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Καστορίας κ. Σεραφεῖμ και Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ο Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος χαρακτήρισε τήν εορτή «σεμνή και μεγάλη, εορτή Δεσποτική, γιατί

ἔχει στό επίκεντρό της τόν Σωτήρα Χριστό, αλλά και εορτή του ανθρώπου, γιατί στό πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού δοξάστηκε και ἀποκαταστάθηκε ὁλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος». Χαρακτήρισε, ακόμα, τήν Ἀνάληψη «γιωρτή της εἰρήνης, της καταλλαγῆς και της συμφιλίωσης του οὐρανοῦ και της γῆς, του Θεοῦ και του ἀνθρώπου, διότι ὑπῆρξε ἀπόσταση και ἀπομάκρυνση μεταξύ τους, πού δέν ὀφειλόταν στήν ἀπανθρωπία ἢ στήν ὠμότητα του Θεοῦ, αλλά στήν ἀναισθησία, στήν ἀμετανοσία και στήν ἀγνωμοσύνη του ἀνθρώπου...». Μετά τό πέρας του Ἑσπερινοῦ, ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση της Ἱερᾶς Εἰκόνας της Ἀναλήψεως στους δρόμους της ἐνορίας, ὑπό τούς ἦχους της Φιλαρμονικῆς του Δήμου Βόλου.

Ἀνήμερα της εορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Χαλκίδος κ. Χρυσσοστόμου και Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ἐνῶ μαζική ἦταν ἡ συμμετοχή τῶν πιστῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ο Σεβ. κ. Σεραφεῖμ, ο οποίος ἀνέλυσε θεολογικῶς τό νόημα της εορτής και τόνισε ὅτι μετά τήν Ἀνάληψη ὁ Κύριος δέν μᾶς ἐγκατάλειψε, αλλά εἶναι διαρκῶς μαζί μας, ὅλες τίς ἡμέρες της ζωῆς μας, ἐνῶ και δική μας, πλέον, προοπτική εἶναι ἡ ἀποκατάσταση στήν παραδείσια κατάσταση της ἀγάπης του Θεοῦ. Στό τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος χειροθέτησε Ἀρχιδιάκονο της Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας τόν π. Ἰωήλ Ποδαρόπουλο, ἐξαίροντας τό ἦθος, τήν εὐλάβεια και τήν ἀφοσίωσή του στόν Ἐπίσκοπο και στήν Ἐκκλησία μας. Εὐχαρίστησε δέ, ἀπό καρδιάς, τούς φιλοξενουμένους Ἱεράρχες γιά τήν ἀποδοχή της προσκλήσεώς του νά συμμετάσχουν και νά λαμπρύνουν τήν πανήγυρη και τόνισε τό ἀπαράμιλλο του ἐκκλησιαστικοῦ ἦθους τους, πού τούς καθιστά πρότυπα Ἱεραρχῶν, ἀξιους Ποιμένες τῶν ἐπαρχιῶν πού τούς ἐμπιστεύθηκε ἡ Ἐκκλησία μας.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΔΥΟ ΣΤΑΛΕΣ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΓΙΑ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ

Ἡλία Λιαμῆ

Ἐκπαιδευτικοῦ-Συγγραφέα

Διαβάζοντας τό βιβλίο «Δύο στάλες κουράγιο γιά συντρόφους και γονεῖς», βλέπουμε γνωρίσματα δικά μας, διάσπαρτα σ' ὅλα τά κείμενά του. Κείμενα γιά γονεῖς, μικρῆς και μεγάλης ἡλικίας, γιά συζύγους, γενικά γιά ὅλους μας!

Γνωστά τά θέματα: Οἱ σύζυγοι, ὁ πατέρας, ἡ μάνα, ὁ γάμος, τά παιδιά. Χιλιάδες τά βιβλία πού γράφτηκαν, πιά πολλές χιλιάδες αὐτά πού θά γραφοῦν. Ὅλα κάτι ἔχουν νά προσφέρουν. Κάτι ἀπό τήν

προσωπικότητα, τί γνώση και τίς γνώσεις τῶν συγγραφέων.

Ὅμως, ὅσα θά διαβάσουμε στό βιβλίο αὐτό, ἀποτελοῦν προϊόν προσωπικῆς ἐμπειρίας και μοίρασμα ψυχῆς του Ἡλίας Λιαμῆ. Κυρίως ὅμως, κουράγιο ἀπό τά προσωπικά του ἀποθέματα πού θά στηρίξουν ἀληθινά τούς ἀντίστοιχους ρόλους μας. Ἀκόμα κι ὅταν μᾶς μιλάει γιά τήν ἀποτυχία μας στό ρόλο μας ὡς γονέων, μᾶς δείχνει ταυτόχρονα και τόν δρόμο γιά τό πῶς αὐτή ἡ ἀποτυχία θά γίνει εὐλογία και νέο ξεκίνημα!

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τό βιβλίο κυκλοφορεῖ ἀπό τίς ἐκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ», σέ ὅλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα και στό βιβλιοπωλεῖο της Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ».

ΟΙ ΘΕΜΕΛΙΟΙ ΤΗΣ 'ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. ΠΑΠΑΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Χαίρετε Πέτρε καί Παῦλε, δογμάτων τῶν Θεῶν θεμέλιοι ἄρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμιμα... (Δοξαστικό τῶν Αἰῶνων τῆς ἑορτῆς).

Μέ αὐτά τὰ θεσπέσια λόγια ὁ ὑμνογράφος τῆς 'Εκκλησίας πλέκει τὸ ἐγκώμιο τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου καί μᾶς εἰσάγει στό νόημα τῆς ἑορτῆς, πού καθιερώθηκε στίς 29 Ἰουνίου τοῦ 258, ὅταν ὁ πάπας Σίξτος ὁ Β΄ μετακόμιζε τὰ ὄστα τους σπὴν κατακόμβη τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ τῆς Ρώμης. Ἀπό τότε ὀρίστηκε νά ἑορτάζονται μαζί οἱ Πρωτοκορυφαῖοι Ἀπόστολοι καί ἀργότερα νά εἰκονογραφοῦνται μαζί, δείχνοντας, μέ αὐτόν τόν τρόπο, τὴν ἐνότητα τῆς 'Εκκλησίας. Σέ αὐτὴ τὴν εἰκόνα οἱ δύο Ἀπόστολοι κρατοῦν τὴν 'Εκκλησία στά χέρια τους, πού συμβολίζεται μέ βυζαντινὸ ναό.

Οἱ δύο αὐτοὶ «τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονιοι καί τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι», ὅπως καί οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, ἐπωμίσθησαν ἓνα δύσκολο ἔργο, νά πορευθοῦν σέ ὅλα τὰ ἔθνη, μεταφέροντας τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ματθ. 28, 19-20). Τὸ ἀξιοσημείωτο δέ εἶναι ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ Ἀπόστολοι, ἔχοντας διαφορετικὸ χαρακτῆρα, «ὄργωσαν» πνευματικῶς τὸν τότε γνωστὸ κόσμο, ἔχοντας ὡς ἐχέγγυο, ὁ μὲν Πέτρος τὴν διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου ὅτι: «Μακάριος εἶσαι, Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι τὴν ὁμολογίαν πού ἔκανες, δέν σοῦ τὴν ἐφάνερωσε, αἷμα καί σάρκα, δηλ. κάποιος ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐπουράνιος. Καί ἐγὼ σοῦ λέγω τοῦτο. Ὅτι σύ εἶσαι Πέτρος καί ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν τῆς ὁμολογίας σου θά οἰκοδομήσω ἀσάλευτον τὴν 'Εκκλησίαν μου, καί πύλαι Ἄδου (δηλ. ὅλες οἱ κακές δυνάμεις τοῦ πονηροῦ διαβόλου καί τῶν διεστραμμένων ἀνθρώπων), δέν θά ὑπερισχύσουν καί δέν θά κατορθώσουν τίποτε ἐναντίον τῆς» (Ματθ. 16, 17-18), ὁ δέ Παῦλος τὴν ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ ὅτι εἶναι «σκευὸς ἐκλογῆς του», γιὰ νά βαστάξει τὸ ὄνομά του «ἐνώπιον Βασιλέων καί Τυράννων», (Πράξ. 9, 15-16). Ἔτσι, μετὰ τὸ γεγονός τῆς Δαμασκοῦ, ὅπου τυφλώθηκε ἀπὸ τὴν ἄκτιστη φωτοχυσία τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, μεταστράφηκε θαυματουργικῶς σπὴν Χριστιανικὴ πίστη, ἔγινε ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ὁ διδάσκαλος τοῦ κόσμου παντός, ὁ φωσφῆρας ὁ τρισμέγιστος καί τῆς οἰκουμένης ἀγλάισμα.

Καί οἱ δύο αὐτοὶ Ἀπόστολοι, «ἡ κορυφὴ τῶν Ἀποστόλων», μέ τὴν ζωὴ τους καί τὴν Θεολογία τους, ὀριοθέτησαν καί ἔδωσαν ταυτότητα σπὴν 'Εκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Μία ταυτότητα πού ἦταν ἀναγκαία γιὰ νά ὀδηγηθοῦν ἑκατομμύρια σπὴν μοναδικὴ Ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἰδιαίτερα δέ μετὰ τὴν Ἀποστολικὴ Σύνοδο τὸ 48 μ.Χ., στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου λύθηκε τὸ μεγάλο

πρόβλημα τῆς ἀποδοχῆς τῶν Ἑθνικῶν (εἰδωλολατρῶν) σπὴν 'Εκκλησία. Μία 'Εκκλησία πού οἰκοδομήθηκε, πλέον, ἀπὸ ἑτερόκλητα στοιχεῖα: Τούς Ἑβραίους μέ τὴν περιτομή, πρὸς τοὺς ὁποίους μίλησε ὁ Πέτρος, ἀλλὰ καί πρὸς ὅλον τὸν κόσμο, τοὺς εἰδωλολάτρες, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ Παῦλος ἔκανε πολλοὺς ἀγῶνες.

Ἔτσι, ἡ 'Εκκλησία πού ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, μέ «θεμέλια καί διακόνους» τοὺς Ἀποστόλους (Ἐφεσ. 2, 14-22), ἄρχισε τὸ κοσμοσωπῆριο ἔργο τῆς. Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸν «στύλο καί τὸ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3, 15), ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι σῶμα Χριστοῦ καί κοινωνία θεώσεως. Αὐτῆς τῆς 'Εκκλησίας ὁ θεομακάριστος Ἀπόστολος Πέτρος καί ὁ θεσπέσιος Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι «οἱ ἀσφαλεῖς καί θεοφθόγγοι κήρυκες».

Μέσα σέ αὐτὴν τὴν 'Εκκλησία ἀνήκουμε ὅλοι μας, μέ τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού λάβαμε στὸ βάπτισμά μας. Αὐτὴ ἡ 'Εκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ εἶναι τὸ κατοικητήριο τῆς ἀκτίστου δόξης τοῦ Θεοῦ. Καί μέσα σέ αὐτὴ τὴν 'Εκκλησία σωζόμαστε ἀπὸ τὸν Διάβολο, τὴν ἁμαρτία καί τὸν θάνατο. Γι' αὐτὸ καί ἡ 'Εκκλησία πού ἔχει ὡς θεμέλιο τοὺς Ἀποστόλους (Ἐφεσ. 2, 20), ἔχει χαρακτῆρα καθαρὰ σωτηριολογικὸ καί θεολογικὸ καί ὄχι κοινωνικὸ, ἠθικὸ, φιλοσοφικὸ καί προπάντων ἀκτιβιστικὸ, πού εἶναι μιά ἀπὸ τίς παγίδες πού ἐξυφαίνει ὁ Διάβολος γιὰ νά παραπλανήσει ἐκ τῶν ἔνδον τὴν 'Εκκλησία σήμερα. Ἔχει χαρακτῆρα οἰκουμενικὸ καί ὄχι οἰκουμενιστικὸ, ὅπου μετὰ βίας

θέλουμε νά ἐνώσουμε θρησκευτικὲς ὁμάδες καί σχέτες μέ τὴν ἄμωμη 'Εκκλησία τῶν θεοῦμενων ἁγίων, ὡς νά ἐπιχειροῦμε νά ἐνώσουμε θρησκευτικὰ σωματεῖα μεταξύ τους.

Οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος δέν μᾶς παρέδωσαν μιά 'Εκκλησία, πού ικανοποιεῖ τὰ συναισθήματά μας καί τίς βιοτικές μας μέριμνες. Δέν μᾶς παρέδωσαν μιά 'Εκκλησία ὡς κῶρο μαγικῶν τελετῶν, πού κινδυνεύει νά γίνεῖ μιά τραγικὴ δεισιδαιμονία. Μᾶς παρέδωσαν ἓνα θεραπευτήριο ψυχῶν. Γι' αὐτὸ καί ἡ ἐπιτυχία τῆς 'Εκκλησίας βρίσκεται στὸ κατὰ πόσον ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπο. Γι' αὐτὸ καί βασικὸ κριτήριό τῆς 'Εκκλησίας, ἂν βαδίζει καλὰ ἢ ὄχι, εἶναι ἂν ἔχουμε θεοῦμενους ἀνθρώπους. Καί ὄχι μόνο μεμονωμένους, ἀλλὰ χιλιάδες. Σέ ἐποχές ὅπου ἔχουμε πολλοὺς θεοῦμενους φαίνεται ἡ δογματικὴ γνησιότητα τῆς 'Εκκλησίας τῶν Ἀποστόλων.

Καί αὐτὴ τὴν γνησιότητα τῆς «Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς 'Εκκλησίας» καλοῦμαστε καί ἐμεῖς νά ζήσουμε. Μία γνησιότητα στηριγμένη στους δύο αὐτοὺς «ἀληθεῖς στύλους καί βάσεις, καί σάλπιγγας ἐνθέους τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καί παθημάτων» (ιδιόμελο Λιτῆς).

Ἅ Αὐτοκράτορας τῆς θυσίας

Η ἐπέτειος τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπό τοὺς Τούρκους τὸ 1453 ὄχι μόνον ἀποτελεῖ καθοριστικὴ καμπὴ σπὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ Γένους μας, ἀλλὰ καὶ δονεῖ τίς πύθαιες χορδές τῆς κάθε Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Δέν πρόκειται μόνον γιὰ τὴν κατάληψη μιᾶς πόλης, οὔτε ἀκόμη καὶ γιὰ τὴν κατάλυση μιᾶς ἐνδοξῆς Αὐτοκρατορίας, ἔστω συρρικνωμένης καὶ πλήρως καταβεβλημένης. Τὸ γεγονός τῆς Ἀλώσεως σηματοδοτεῖ τὴν ὀλοκλήρωση ἑνὸς κύκλου συνύπαρξης μεταξύ μιᾶς πολιτικῆς διοίκησης καὶ μιᾶς ἔμπρακτης Χριστιανικῆς πνευματικότητας, στηριγμένης στὸ αὐθεντικὸ ἦθος τῶν Πατέρων καὶ τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ συμπόρευση τῶν δύο θεσμῶν, κράτους καὶ Ἐκκλησίας, καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἱστορικῆς διαδρομῆς τῆς -καλουμένης- Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἀπετέλεσε ἕναν διαρκῆ ἀγώνα

ἰσορροπίας ἀνάμεσα στὸ διαχρονικὸ καὶ τὸ πρόσκαιρο, τὴ θεωρία καὶ τὴν πράξη, τὸ ἰδεῶδες καὶ τὸ ἀναγκαῖο. Οἱ σχέσεις τῶν δύο αὐτῶν θεσμῶν ἔφτασαν πολλές φορές σὲ ὀριακὸ σημεῖο, ἢ ἐπικράτηση, ὅμως, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἰσότητος συνεργασίας συνέβαλε σπὴν ὠφέλεια καὶ τῶν δύο, μὲ διαφορετικὸ, βέβαια, τρόπο: Ἡ Ἐκκλησία ἀπέκτησε δυνατότητες, ὥστε νὰ κάνει ὄρατό τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης πού παρέλαβε ἀπὸ τὸν Ἰδρυτὴ τῆς καὶ νὰ διαποτίσει ὀλοκληρωτικὰ τὴν κοινωνία μὲ ἕνα διαφορετικὸ ἦθος ἀλλὰ καὶ μιὰ νέα προοπτικὴ.

Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν σχεδόν 11 αἰῶνων ἱστορίας, ὁ ἐκάστοτε Βυζαντινὸς Αὐτοκράτορας δέν ἀντιλαμβάνεται τὸν ἑαυτό του ἀπλῶς καὶ μόνον ὡς ἕναν στρατιωτικὸ καὶ πολιτικὸ ἡγέτη, πού ὡς μοναδικὸ σκοπὸ ἔχει νὰ αὐξήσει τὴν κυριαρχία του. Πέραν τούτου, αἰσθάνεται τὸν ἑαυτό του καὶ ὡς θεματοφύλακα ἀξιών καὶ ἠθους. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀναδεικνύεται μὲ τὸν πλέον τραγικὸ τρόπο πάνω στὰ τείχη τῆς Βασιλεῦσας τὸ ξημέρωμα τῆς 29ης Μαΐου 1453. Ὁ ἡρωικότερος καὶ τραγικότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς Βυζαντινοὺς Αὐτοκράτορες Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ἔχει πλήρη γνώση τῆς ἱστορικῆς παράδοσης τῶν προκατόχων του, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὸν τελευταῖο κρίκο, ἀλλὰ καὶ πλήρη ἐπίγνωση τῶν διαστάσεων τοῦ ρόλου του. Διακατέχεται, λοιπόν, ἀπὸ τὸ φρόνημα ἀλλὰ καὶ τὴν προθυμία νὰ ὑπερασπιστεῖ, ἔστω καὶ χωρὶς ἐλπίδα, ἕνα ὄραμα, τὸ ὁποῖο εἶναι βέβαιος πὸς θὰ ἐπιζήσει, ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ ὄρατὴ δομῆ -τὸ Βυζαντινὸ κράτος- καταλυθεῖ. Ἔτσι, ἡ στάση του καὶ ἡ θυσία του μεταβάλλουν μιὰ ἀναπόφευκτη στρατιωτικὴ ἦττα σὲ σημεῖο ἀναφοράς καὶ κριτήριο ἀξιολόγησης μιᾶς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἡγεσίας, σημεῖο πού διατηρεῖ τὴν ἰσχύ του μέχρι σήμερα.

Αὐτός, ὁ τελευταῖος Βυζαντινὸς Αὐτοκράτορας, ἀφοῦ ἔχει ὑπερβεῖ τὴν «σύνεση» νὰ μὴν ἀναλάβει τὰ ἡνία μιᾶς καταδικασμένης αὐτοκρατορίας, προσφέρει σπὴν ἑλληνικὴ καὶ παγκόσμια πολιτικὴ -καὶ ὄχι μόνον- ἱστορία, τὸν κορυφαῖο παράγοντα νίκης: τὴ θυσία. Αὐτὴν, πού ἐξασφαλίζει νίκες, ὄχι στὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ στὰ διπλωματικὰ γραφεῖα, ἀλλὰ στοὺς κάμπους τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν.

Ἡ χριστιανικὴ πίστη δέν ἀποτελεῖ ιδεολογία οὔτε συγκροτεῖ πολιτικὸ σύστημα. Προτάσσει τὸ μεγαλεῖο τῆς θυσίας πρὸς ὑπεράσπιση τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς αἰώνιας προοπτικῆς του, μεταβάλλοντας τὸν θάνατο σὲ σπὸρο ζωῆς. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ὁ Παλαιολόγος ἐπέλεξε τὴ θυσία, ἢ ὁποῖα ἔθρεψε ὄραματα, πού κατανίκησαν τελικὰ τοὺς πορθητῆς τῆς 29ης Μαΐου 1453. Ὁράματα ἀληθινῆς πολυπολιτισμικότητας, στηριγμένα σπὴν οἰκουμενικότητα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως πού ἐνέπνευσαν τὸν Ρήγα καὶ πολλοὺς ἀκόμη καὶ τοὺς κατέστησαν ἄξιους νὰ ποτίσουν καὶ μὲ τὴ δική τους θυσία τὸ δέντρο τῆς Ἐλευθερίας. Εἶναι τὰ ἴδια ὄραματα γιὰ συνέπεια, εὐθύνη, ἀγάπη, δικαιοσύνη καὶ ἥρωισμό, πού διεκδικοῦν μιὰ θέση σπὴν συζήτηση τῶν καιρῶν μας γιὰ ἔξοδο ἀπὸ τὴν κρίση καὶ πού ὁπωσδήποτε δέν ἔχουν πεῖ ἀκόμη τὴν τελευταία λέξη τους. •

Μητροπολίτου Δημητριάδος & Ἀλμυροῦ
ΙΓΝΑΤΙΟΥ

